

KURJER WILEŃSKI

Nowogródzki, Grodzieński, Suwalski, Poleski i Wołyński

Odpowiedź prasie litewskiej

Litewski tygodnik, wychodzący w Kownie w przeszło 60 tys. egzemplarzy dla najszerzych warstw rolników pn. „Ukininko Patarejas“ (Doradca Rolnika) w numerze 43 z r. b. umieścił artykuł pt. „Rolnictwo polskie i jego organizacja“. Pisała go nie wątpliwej osobą znającą stosunki Rzplitej; zredagowany zaś został tak, by przedstawić czytelnikowi litewskiemu same cienie rolnictwa polskiego, a pominać wszystkie jaśniejsze strony obrazu. Operuje przy tym ogólnikami, unikając skrzętnie cyfr. Można go podać za wzór, jak się robi propagandę niechęci i lekceważenia wobec sąsiada, nie rozmiągając się przy tym przeważnie z prawdą, przynajmniej formalnie. Ale i to nie zawsze. W tym celu rozpatruje on rolnictwo polskie w oderwaniu od całości życia. To ułatwia zgęszczenie ciemnych barw...

Czytelnik litewski po przeczytaniu takiego elaboratu może nabrać mniemania, że rolnictwo w Polsce pozostaje w stanie niemal średniowiecznym i jest zapoznaną zupełnie częścią gospodarstwa krajowego.

Wywód powyższego artykułu rozpoczyna twierdzenie, że rolnictwo „nie jest lubiane“ w Polsce i że „chłop“ posiada stanowisko obywatela II klasy, którym pomiatają. Zapewne chodziło o wytworzenie domyślnie, że włościanin polski pozostaje wciąż na stopie niły chłopa pańszczyźnianego, gdy chodzi przynajmniej o postawę wobec niego reszty społeczeństwa. W Litwie takie mniemanie o Polsce z wielkim smakiem jest rozpowszechniane od lat dwudziestu. Działa bowiem odstrasza ją na wieśniaka litewskiego.

Dla zobrazowania stosunku istotnego polskiej inteligencji oraz sfer decydujących do rolnika i rolnictwa w Polsce wystarczy choćby przeczytać mowę doroczną Prezydenta Rzplitej z 19 marca 1938 r. Połowa obszernego tego przemówienia poświęcona jest zagadnieniom i troskom o wieśniaka i rolnictwo, mieszcząc w skrócie cały program nad dalszym dźwigniem stanu rolniczego w Polsce, który tyle jeszcze braków posiada.

Następne twierdzenie artykułu głosi, że w ciągu lat dwudziestu ani jeden problem rolniczy nie został w Polsce urzeczywistniony: reforma rolna nie jest rzekomo nie wykonywana; Ministerstwo Reform Rolnych zlikwidowane; komasacja postępuje żółwym krokiem itp.

A oto stan faktyczny. Ministerstwo Reform Rolnych nie uległo likwidacji a połączone zostało z Ministerstwem Rolnictwa celem ujednoczenia kierownictwa wszystkich poczynań w tej dziedzinie. Intencją tego zarządzenia było właśnie spotęgowanie sprawności ośrodka dyspozycji a nie poniesienie realizacji reformy rolnej. Aż dziwnym się wydaje, że nie wie o tym autor artykułu, który chce uchodzić za osobę dobrze poinformowaną.

W latach 1919—1938 małorolni i bezrolni w Polsce przez parcelację oraz likwidację serwitutów otrzymali 3,250.000 ha ról, łąk i pastwisk. Stanowi to 12,5% całego obszaru powyższych kultur w państwie.

Litwa od 1919 r. do końca 1930, oddała do rozporządzenia małych gospodarstw, łącznie z koloniami dla byłych wojskowych — 439.380 ha; inaczej około 10,3% całkowitej rozległości obszaru rolnego. Po 1930 r. już tylko nieznacznie powierzchnia ta się powiększyła. Być może, że dosięgła cyfry, podanej wyżej dla Polski tj. 12,5%. Bardzo wątpliwe, by ją przekroczyła.

Jak widzimy więc intensywność

(Dokończenie na str. 2)

W Wilnie

Sesja nadzw. Sejmu i Senatu 28 b. m.

WARSZAWA, (Pat.) W „Monitorze Polskim“ z dnia 25 bm. ukażą się zarządzenia P. Prezydenta R. P. o zwołaniu Sejmu i Senatu.

Zarządzenie o zwołaniu Sejmu brzmi:

Zarządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej o zwołaniu Sejmu. Na podstawie art. 12 pkt b) i c)

ustawy konstytucyjnej zwołuję Sejm na pierwsze posiedzenie do Warszawy na dzień 28 listopada 1938 r. g. 10, otwierając z tym dniem sesję nadzwyczajną dla ukonstytuowania się Sejmu.

Przedmiotem obrad Sejmu podczas tej sesji może być ponadto sprawa regulaminu Sejmu.

Warszawa, dn. 14 listopada 1938 r.

Prezydent Rzeczypospolitej

(—) I MOŚCICKI.

Prezes Rady Ministrów

(—) SŁAWOJ SKŁADKOWSKI.

Zarządzenie o zwołaniu Senatu ma brzmienie analogiczne.

Senat został zwołany na pierwsze posiedzenie do Warszawy na dzień 28 listopada 1938 r. godz. 17

Regulamin ukonstytuowania się Izb

WARSZAWA, (Pat.) W związku z zarządzeniem Prezydenta R. P., zwołującym Izby Ustawodawcze na pierwsze posiedzenie w nowej kadencji, podajemy niektóre przepisy dotyczące ukonstytuowania się Sejmu.

Na pierwszym posiedzeniu przewodniczący, aż do wyboru marszałka posel powołany przez Prezydenta R. P.

Po ukonstytuowaniu się tymczasowego prezydium Sejmu posłowie złożą ślubowanie, po czym Sejm wybierze marszałka. Marszałka wybiera Sejm spośród uprzednio zgłoszonych kandydatów bezwzględną większością głosów.

Po wyborze marszałka przewodniczący złożą w jego ręce przewodnictwo, następnie Sejm wybierze pięciu

wicemarszałków i 8 sekretarzy.

Przedmiotem obrad Sejmu na pierwszym posiedzeniu w nowej kadencji może być poza wyborami marszałka, wicemarszałka i sekretarzy, jeszcze tylko uchwalenie regulaminu.

Przepisy regulaminu Senatu, dotyczące ukonstytuowania się tej Izby, mają brzmienie analogiczne.

Francja w kleszczach strajków okupacyjnych!

PARYŻ, (Pat.) Mimo że Generalna Konfederacja Pracy jeszcze nie wyznaczyła terminu zapowiedzianego strajku powszechnego na znak protestu przeciwko dekretem gospodarczym rządu premiera Daladiera, akcja strajkowa przybiera coraz poważniejszy charakter.

Strajki, które wybuchły w poniedziałek rano w okręgu przemysłowym Valenciennes na północy Francji, przerzucają się obecnie na okręgi Lille i Rouen oraz na okręg przemysłowy paryski.

We czwartek rano zastrajkowały w okręgu paryskim wielkie zakłady samocho-

dów „Reynauli“, fabryki samolotów „Caudron“ oraz fabryka motorów lotniczych „Bloch“. Wszystkie te fabryki zostały okupowane przez strajkujących.

Jak widać z wystąpień organów komunistycznych, komuniści starają się nadać ruchowi strajkowemu rozmiary wielkiej akcji politycznej. Wiele związków zawodowych obraduje nad sprawą zajęcia stanowiska wobec projektu strajku powszechnego.

LILLE, (Pat.) Wczoraj rano wybuchł strajk 1200 robotników kolejowych w An-

zin. Przerwa nastąpiła jedynie w ruchu lotarowym podczas gdy ruch osobowy odbywa się normalnie.

Równocześnie rozpoczął się w Anzin strajk górników. Spośród pięciu szybów zagłębia Anzin musiano ewakuować trzy z okupujących je górników. Strajk w zakładach metalurgicznych w Valenciennes trwa.

PARYŻ, (Pat.) Wczoraj rano wybuchł strajki okupacyjne w większości zakładów przemysłowych Renaulta w Billancourt, w fabrykach samolotów w Caudron oraz w wytwórniach motorów Blocha.

Tydzień wizyt dyplomatycznych 1. Anglia — Francja Chamberlain u księżstwa Windsor!

PARYŻ, (Pat.) Wczoraj rano rozpoczęły się w gmachu ministerstwa spr. zagr. rozmowy brytyjskich i francuskich mężów stanu, w których biorą udział ze strony angielskiej: premier Chamberlain, min. Halifax, sir Cadogan stały podsekretarz stanu w Foreign Office, Strang — dyr. Foreign Office, Oliver Harvey — szef gabinetu min. Halifaxa i Phipps ambasador brytyjski w Paryżu.

Ze strony francuskiej uczestniczą

w rozmowach premier Daladier, min. Bonnet, Luger — generalny sekretarz MSZ, Charveriat — dyrektor depart. politycznego, oraz dyr. Roekal przydzielony do ambasadora francuskiego w Londynie, Corbina.

Wczorajsza konferencja poświęcona była dwóm zagadnieniom, a mianowicie:

sprawie deklaracji francusko-niemieckiej oraz współpracy francusko-brytyjskiej w dziedzinie wojskowej.

O ile chodzi o pierwsze zagadnienie premier Chamberlain miał odpowiedzieć, iż rząd brytyjski z zadowoleniem konstatuje pomyślne zakończenie pertraktacji pomiędzy Paryżem a Berlinem.

LONDYN, (Pat.) Premier Chamberlain odwiedził wczoraj wieczorem księcia Windsor. W toku wizyty premier omówił kwestie przyjazdu księcia i księżki Windsor do Anglii.

2. Karol II — Hitler

BERCHTESGADEN, (Pat.) Król Karol rumuński złożył wczoraj w towarzystwie wojewoły Michala wizytę kanclerzowi hitlerowskiemu w Berglof na Obersalzberg.

Kancelerz Hitler przyjął swego gościa w towarzystwie ministra Ribbentropa na schodach, prowadzących do rezydencji. Następnie odbyła się między kanclerzem a królem rumuńskim rozmowa, w której uczestniczył

min. Ribbentrop. Następnie zaś odbyło się na cześć królewskiego gościa śniadanie.

BERCHTESGADEN, (Pat.) Wizyta króla rumuńskiego u kanclerza Hitlera w Berglof zakończyła się wkrótce po godzinie 3.

Kancelerz Hitler wprowadził swego gościa do samochodu i pożegnał się z nim, po czym król rumuński odjechał do Berchtesgaden, skąd udał

się specjalnym pociągami do Monachium.

BERLIN, (Pat.) Jak donoszą z dobre poinformowanych kół niemieckich, pomiędzy kanclerzem a królem Karolem rumuńskim omówione były różne zagadnienia Europy Środkowej i południowo-wschodniej, ze szczególnym uwzględnieniem stosunków niemiecko-rumuńskich

3. Pirow — Hitler

MONACHIUM, (Pat.) Wczoraj przybył do Monachium minister rząd. Związku Pol. Afrykańskiego Pirow. Po krótkim zatrzymaniu się w hotelu, Pirow udał się samochodem do Berchtesgaden. Dzisiaj wieczorem

Pirow powraca do Berlina. BERCHTESGADEN, (Pat.) W związku z wizytą Pirowa u kanclerza Hitlera w Berchtesgaden koła dobrze poinformowane twierdzą iż wizyta ta, która odbywa się w ramach infor-

macyjnej podróży po Europie i ma całkowicie prywatny charakter, dała sposobność do szczegółowego omówienia wielu zagadnień. M. in. poruszone zostały również sprawy stosunków niemiecko-brytyjskich

Na Zamku warszawskim

WARSZAWA, (Pat.) P. Prezydent Rzeczypospolitej przyjął w dniu wczorajszym P. Marszałka Edwarda Śmigłego Rydza.

WARSZAWA, (Pat.) P. Prezydent Rzeczypospolitej przyjął w dniu wczorajszym P. Prezesa Rady Ministrów Gen. Sławoja Składkowskiego.

WARSZAWA, (Pat.) Z polecenia Pana Prezydenta Rzeczypospolitej, szef Kancelarii Cywilnej dziękuje wszystkim osobom i organizacjom, które nadesłały życzenia i wyrazy patriotycznych uczuć z okazji Święta Niepodległości w dniu 11 listopada br.

Prof. Burckhardt nie ustępował

WARSZAWA, (Pat.) Niemieckie Biuro Informacyjne doniosło z Gdańska, że wiadomości, jakie ukazały się w prasie zagranicznej na temat ustąpienia ze stanowiska Wysokiego Komisarza Ligi Narodów w Gdańsku, prof. Burckhardta, nie znajdują potwierdzenia w gdańskich kołach politycznych.

W sprawie tej Polska Ag. Telegr. została poinformowana, iż wiadomości te nie znajdują również potwierdzenia w polskich kołach politycznych.

„Niemiecki pas“

RZYM, (Pat.) Berliński korespondent „Stampy“, omawiając umowę niemiecko-czeską w sprawie budowy autostrady Wiedeń — Brno — Wrocław, zauważa, iż autostrada ta pod względem wojskowym i celnym uważana będzie za pas terytorium niemieckiego.

W ten sposób dawna Austria otrzyma bezpośrednie połączenie ze Śląskiem Niemiec poprzez terytorium czeskie.

Jest rzeczą ciekawą — pisze korespondent — jakim kolorem oznaczona będzie ta autostrada na nowych mapach geograficznych: czy będzie to kolor państwa czeskiego, czy niemieckiego.

Rumuńska placówka handlowa w Moskwie

BUKARESZT, (Pat.) Rumuńskie ministerstwo przemysłu i handlu postanowiło utworzyć agencję handlową przy poselstwie rumuńskim w Moskwie.

Placówka ta, która rozpocznie swą działalność 1 grudnia br., ma na celu zbadanie możliwości rozwoju rumuńsko-sowieckiego handlu wymiennego.

SOFIA, (Pat.) Między narodowymi bankami Bułgarii i Rumunii zostało zawarte porozumienie, regulujące sprawę kontyngentów eksportowych i importowych oraz sposobów płatności.

Barcelona w ogniu bomb

BARCELONA, (Pat.) Lotnicy powstańcy dokonali w ciągu ostatniej doby 9 nalotów na Barcelonę, bombardując głównie śródmieście oraz wsie, położone na północ od miasta. Wyrządzone szkody są znaczne.

Ohydna zbrodnia pod Białymstokiem

BIAŁYSTOK, (Pat.) W nocy z 23 na 24 bm., w miasteczku Starosielce pod Białymstokiem, dokonano ohydnej zbrodni: Nieznani sprawcy, których, według znalezionych śladów było kilku, zamordowali rodzinę przebywającego w szpitalu w Białymstoku właściciela restauracji, Antoniego Piekutowskiego, zabijając jego żonę — Sienię, 14-letnią córkę — Halinę, matkę żony — Hilarie Kurzynę.

Druga córka Piekutowskiego, 17-letnia Irena ciężko poraniona walczy ze śmiercią w szpitalu w Białymstoku.

Odpowiedź prasie litewskiej

(Dokończenie ze str. 1)

reformy rolnej w Litwie nie wygląda wcale pokazniej niż w Polsce, gdy chodzi o wyposażenie ziemi ludności wiejskiej w stosunku do posiadanego globalnego zapasu gruntu tu i tam.

Trudno również powiedzieć, by kolonizacja w Polsce postępowała już tak „bardzo powoli”, jak chce autor artykułu. Obszar scalonych po wojnie gruntów sięgnął w 1938 roku — 5,5 milj. ha, co równa się terytorium całej Republiki Litewskiej. Przyznać jednak trzeba, że Litwa, stosunkowo do swej rozległości, wyprzedziła w tych zabiegach Polskę, dokonując scalenia do roku 1935 — 1,5 milj. ha. Obecnie powierzchnia ta musiała jeszcze wzrosnąć.

Autor artykułu twierdzi dalej, że poza woj. poznańskim i Pomorzem stan rolnictwa w całej Polsce „nie da się porównać” z sąsiadami Rzplitej: Litwą, Czechami, Łotwą itd.

Rolnictwo w Litwie jest fundamentem tamtejszej ekonomiki i państwo (szczególnie po roku 1926) wszystkie swe siły zwraca ku podniesieniu wydajności ziemi oraz czystego z niej dochodu, przez racjonalną organizację przemysłu rolnego i zbytu płodów hodowlanych. Trzeba przy tym nadmienić, że gleby litewskie są z natury swej przeciętnie nieco więcej urodzajne, niż w Polsce.

Porównajmy skutki wysiłku w Litwie i w Polsce w dziedzinie podniesienia urodzajności gleby tu i tam. Wypada to uczynić wbrew mniemaniu artykułu litewskiego pisma, że już samo takie porównanie jest niemożliwością.

Przeciętne zbiory z 1 ha w kwintalach najważniejszych płodów w okresie lat: 1931—1935:

	Litwa:	Polska:
Zyto	11,45	11,20
Pszemica	12,85	11,30
Jęczmień	12,00	12,00
Owies	10,70	11,40
Przeciętna dla czterech zbóż	11,75	11,50
Kartofle	113,7	113,00

Jak widzimy, średnia wydajność ziemi z 1 ha jest współczesna w obu krajach prawie identyczna. Przewaga na korzyść Litwy wynosi zaledwie parę procent. Urodzaje przeciętne Polski są natomiast wyraźnie wyższe od takichże w Łotwie. Tak mówi rzeczywistość, po usunięciu z niej tendencji.

Zaznaczyć przy tym należy, że zniszczenie całej wschodniej połowy obszaru Rzplitej podczas wielkiej wojny było wielokrotnie większe niż Litwy i że rolnictwo tych ziem w czasie swego odradzania się po r. 1920 korzystało z bez porównania mniejszej pomocy finansowej państwa, niż w Litwie.

Ogólny obraz jest następujący: trzy województwa zachodnie Polski posiadają urodzaje znacznie wyższe od Litwy, 10 województw centralnych i południowo-wschodnich ma jednakową z nią wydajność ziemi; województwa: wileńskie, nowogródzkie i polekie stały od dawna na niskim poziomie kultury rolnej i dziś posiadają urodzaje znacznie niższe od litewskich.

Odradzanie się rolnictwa w Polsce na ziemiach z natury urodzajniejszych ilustrują następujące cyfry: Wołyń produkuje obecnie o 80% więcej zbóż i 200% więcej kartofli niż w latach: 1909—1913. W stosunku do okresu powojennego — cyfry te należą jeszcze o 50% podnieść. Podobne stosunki wykazuje również Podole (Tarnopolskie) oraz Lubelskie.

Trudno zatem mówić o „stagnacji”. Próbie to zastosować by się dało w pewnym sensie jedynie do trzech województw północno-wschodnich. Nie mogą być one wszakże miarą stosunków, panujących w całym kraju. Z Litwy zaś widzą przeważnie stosunki z nad granicy i lubią spoznać te uogólniać na całe państwo polskie.

Jest rzeczą niewątpliwą, że Litwa łoży stosunkowo parokrotnie więcej niż Polska w podniesienie swego stanu rolniczego i wytwórczość rolnej przy zaniedbaniu tamtejszych zawodów miejskich. W międzyczasie 1923—1937 odsetek ludności w miastach

i miasteczkach Litwy spadł z 15,8% na 15,2% ogółu ludności. Litwa idzie przeto w kierunku jednostronnego rozwoju gospodarczo-społecznego, opartego na dobrobycie wsi.

Przed Polską los postawił inne zadania niż przed Litwą. Nakazywały one w ostatnim dwudziestolecu dzielenie środków państwa i społeczeństwa pomiędzy znacznie większą ilość różnorodnych potrzeb ekonomicznych kraju. Niepodobna było ograniczyć się do jednej tylko gałęzi gospodarki, rolnictwa. W Litwie 77 proc. obywateli pracuje w tym zawodzie. W Polsce 60,6 proc. ludności: żyje z rolnictwa; natomiast 19,4 proc. z przemysłu i górnictwa, a 9,7 proc. z handlu i komunikacji. W Litwie z półtora milionów obywateli tylko 6,4 proc. a znajduje utrzymanie w handlu, kredycie i komunikacji; łącznie ledwo 3,6 proc. obywateli gospodarczo czynnych.

Występują istotne różnice budowy społecznej i zawodowej tu i tam.

Następnie trzeba zauważyć, że ludność w Polsce, z 27,2 mil. w roku 1921, podniosła się w roku 1938 do 35 mil. a gęstość zaludnienia w tym czasie z 72 do 90 na klm kwadratowy. (W Litwie gęstość ta wynosi obecnie niecałe 47). W ostatnich latach przyrost naturalny, choć cokolwiek już niższy, wynosi przeciętnie 400.000. Emigracja prawie zanikła.

Odpowiednio do powyższego narasta w Polsce ludność miejska. Podczas gdy Litwa się dezurbanizuje, jak wyżej wskazałem w Polsce w roku 1921 mieszkali w miastach (nie licząc miasteczek) 6,54 mil. ludzi, w roku 1921 — 8,78 mil. ludzi, a współcześnie liczbę tę szacują na blisko 11 mil. głów.

Jednak taki rozwój miast jest jeszcze za słaby do tego, by wchłoniąć ze wsi przyrost naturalny, który się nie ma tam gdzie pomieścić. Na jeden kilometr kwadratowy w Litwie przypada około 35 osób ludności wiejskiej; w Polsce — 55. Przeludnienie wsi jest zatem ogromne. Obliczenia autorów każą szacować na około 6 mil. ilość wieśniaków, których pracy w sztaty rolne wykorzystać już nie są w stanie. Wielka ta armia bezrobotnych i półbezrobotnych szuka zajęcia w zawodach nie rolniczych: handlu, rzemiośle, przemyśle, transporcie, robotach publicznych itd., ciężąc ku ośrodkom miejskim.

Powyższe stosunki demograficzne kierują kapitały publiczne w Polsce do budowy szos, kolei żelaznych, wielkich zbiorników wód na podkarpaciu, służących do elektryfikacji kraju, one to każą przynaglać rozwój

przemysłu budowlanego, górnictwa, metalurgii, hutnictwa, przem. chemicznego, oraz powodują zjawiska takie, jak powstanie z niebytu w ciągu 15 lat przeszło stutysięcznego miasta Gdyni i wielkiego współczesnego portu przy niej.

Konieczność samowystarczalności gospodarce, równowagi bilansu płatniczego i wreszcie obronności kraju — to druga seria przyczyn, którym zawiązujemy powyżej cytowane zjawiska oraz powstawanie obecne w amerykańskim tempie Centralnego Okręgu Przemysłowego z jego ciężkim przemysłem, wszechstronnie pomyslanym.

Zważmy jedno: od szeregu lat wydatki Rzeczypospolitej na obronę na rodową, łącznie z przemysłem, służącym temu celowi, zagarniały z budżetu państwowego przeszło dwukrotnie większe odsetki niż w budżecie litewskim.

Gdyby Polska mogła siebie rozgrzeszyć z obowiązku dźwignia gotowia zbrojnego na niezbędny poziom i używała bodaj część środków wydawanych na ten cel od szeregu lat na podniesienie wytwórczości rolniczej oraz dochodowości warsztatów rolnych, to poziom rolnictwa polskiego prześcigał by dziś napewno to wszystko, co widzimy na Litwie.

Polski stan rolniczy, choć nie oczyszcza z wysokich subwencji państwowych, posiada znaczne braki organizacyjne, przecież potrafi wyżywić dwukrotnie gęstszą od litewskiej ludność kraju, obsłużyć dość rozwinięty przemysł spożywczy, oraz dać jeszcze pewne kontyngenty ziarna na wywóz, cukru, spirytusu itp.

Poza tym rolnictwo polskie bierze czynny udział w eksporcie artykułami zwierzęcymi w postaci półfabrykatów i fabrykatów. W roku 1937 rolnictwo i przemysł rolny łącznie użyły na wywóz towarów wartości 329 mil. zł (370 mil. litów), co stanowiło 27,2 proc. całej wartości eksportu polskiego. Wystarczy powyższego, by zrozumieć, jak doniosłą rolę pełni rolnictwo polskie w całokształcie gospodarki narodowej.

Doskonałe wienie, że wielkie pole do pracy leży jeszcze przed rolnictwem w Polsce i że wymaga ono obfitego dopływu kapitałów inwestycyjnych oraz lepszej organizacji produkcji i zbytu, niż to ma miejsce dotychczas.

Nigdy jednak rolnictwo polskie nie było traktowane z lekceważeniem, a rolnik z pogardą — jak tego chce artykuł litewskiego tygodnika — i nie przedstawia ono obrazu ani stagnacji ani upadku.

W. Wielhorski.

Prezydent RP i marsz. Śmigły-Rydz objęli protektorat

ad uroczystościami 20. rocznicy Samoobrony Litwy i Białorusi

Pan Prezydent Rzeczypospolitej, Prof. Ignacy Mościcki i Marszałek Śmigły-Rydz objęli protektorat nad uroczystościami, związanymi z obchodem rocznicy Samoobrony Litwy i Białorusi.

Ten fakt podnosi znaczenie skromnych w swym programie uroczystości, które odbędą się w Wilnie w dniach 10 i 11 grudnia br. a będą miały za zadanie przypomnienie wysiłku zbrojnego ziem b. Wielkiego Księstwa Litewskiego w okresie odradzania się Rzeczypospolitej do nowego życia państwowego.

Wilno i Mińsk były wówczas głównymi ośrodkami organizacyjnymi.

W szeregach Samoobrony Litwy i Białorusi, później w szeregach sławnej dywizji litewsko-białoruskiej, a w końcu w oddziałach wojsk Litwy Środkowej, walczył żołnierz polski z Wilna, Kowna, Mińska, Witebska i Mohylewa, marząc o wyzwoleniu dziedzictwa Jagiellonów.

(Uwaga. Osoby, mieszkające poza Wilnem a pragnące wziąć udział w uroczystościach, powinny wcześniej porozumieć się z sekcją organizacyjną obchodu: Wilno, Jagiellońska 14, T-wo Kredytowe, celem uzyskania żniżek kolejowych).

2 dekryty Prezydenta Rzeczypospolitej Rozwiązanie zrzeszeń masonerii

WARSZAWA. (Pat.) W „Dzienniku Urzędowym R. P.” z dnia 24 bni. ukazał się dekret P. Prezydenta Rzeczypospolitej o rozwiązaniu zrzeszeń wolnomularskich oraz dekret o ochronie niektórych interesów Państwa.

Oba dekryty wchodzą w życie z dniem ogłoszenia.

O rozwiązaniu zrzeszeń wolnomularskich

(WYJĄTKI):

Art. 1. (1) Zrzeszenie wolnomularskie (masonskie) uznaje się za rozwiązane z mocy samego prawa.

(2) Minister spraw wewnętrznych rozwiąże zrzeszenia, zależne od wolnomularstwa.

(3) Majątek rozwiązanych zrzeszeń przeznaczony jest na cele dobroczynności publicznej, archiwa zaś i dokumenty przekazuje się na rzecz państwa.

Art. 5. Minister spraw wewnętrznych zarządzi likwidację zrzeszeń wolnomularskich oraz wskaże instytucje, na które przechodzi ich majątek.

skich oraz wskaże instytucje, na które przechodzi ich majątek.

O ochronie niektórych interesów Państwa

(WYJĄTKI):

Art. 6. Obywatel polski, który wchodził w porozumieniu z osobą, działającą w interesie obcego rządu organizacji międzynarodowej w celu działania na szkodę Państwa Polskiego, podlega karze więzienia.

Art. 8. Paragr. 1. Kto publicznie nawołuje do powszechnego porzucenia pracy przez pracowników (strajk powszechnego), bądź do powszechnego zamknięcia zakładów przez pracodawców, bądź też do wstrzymania dowozu żywności do miast, podlega karze więzienia do 1 lat 5.

Art. 13. Paragr. 1. Minister spraw wewnętrznych władny jest w drodze rozporządzeń wprowadzić zakazy publicznego odbioru określonych zagranicznych stacyj nadawczych radiowych.

Paragr. 2. Kto w miejscu publicznym lub w większym gronie odbiera przez głośnik radiowy stację, objęte prawem zakazem władz, podlega w trybie administracyjnym karze aresztu do 3 miesięcy i grzywny do 3000 złotych, albo jednej z tych kar. Aparat radiowy może ulec przez padkowi.

Oba dekryty wchodzą w życie z dniem ogłoszenia.

Pa co drażnić i Włochów!

RZYM. (Pat.) Donoszą z Monte Carlo, iż jeden z tutejszych wielkich hoteli, będący własnością spółki, na której czele stoi Zyd Goldschmidt, zwolnił 70 pracowników hotelowych narodowości włoskiej.

Seria...

W powietrzu

RZYM. (Pat.) Czterech członków załogi spośród pięciu ciężko rannych w katastrofie samolotu linii Wenecja — Mediolan zmarło w szpitalu. Wypadek nastąpił skutkiem utworzenia się warstwy lodu na skrzydłach samolotu.

Na torze kolejowym

RZYM. (Pat.) W katastrofie kolejowej, jaka się wydarzyła we wtorek na linii Cividale Udine, zginęło około 12 osób. Panuje niepewność co do losu 10 pasażerów. Specjalnie zaangażowani robotnicy i służba kolejowa przeszukują tor w pobliżu miejsca katastrofy.

W fabryce

GENUA. (Pat.) Wybuch acetyleny spowodował śmierć 4 osób, a 9 osób zostało ciężko poranionych.

Na morzu

RZYM. (Pat.) Wczoraj nastąpiło zatopienie Tarante skutkiem fałszywego manewru włoskiego kontrtorpedowca „Lampo” zderzenie między nim a włoskim krażownikiem „Pola”. Krażownik doznał nieznacznych tylko uszkodzeń, podczas gdy szkody klodo poniosł kontrtorpedowiec są bardzo znaczne.

Sześciu marynarzy z jego załogi zginęło.

Z wileńskiej Rady Miejskiej

Nowe autobusy

za 1.2000.000 zł.

Niezwykły wniosek Poalej-Syjonu. Podwyższenie podatku od psów. 50 tys. zł. na gładkie jezdnie.

Po dłuższej przerwie odbyło się wczoraj plenarne posiedzenie Rady Miejskiej. Porządek obejmował 24 punkty. Obrady przeciągnęły się do późnej nocy.

ZARAZ PO OTWARCIU POSIEDZENIA WPLYNĘŁY 3 WNIOSKI.

Dwa pierwsze zgłoszone zostały przez Poalej-Syjon (r. Bursztyn) Pierwszy domaga się 10.000 złotych na pomoc dla 18.000 Żydów — obywateli polskich, wysiedlonych z Niemiec. Drugi wniosek wzywa Radę Miejską do protestu przeciwko pogromom i przesładowaniu Żydów w Niemczech.

Oba te wnioski będą rozpatrzone na kolegiatnym posiedzeniu Magistratu.

Ten sam los spotkał i trzeci wniosek domagający się podwyższenia uoposażeń woźnych w publ. szkołach pow.

W porządku dziennym największe zainteresowanie skoncentrowało się na sprawie

PRZEJĘCIA PRZEZ MIASTO KOMUNIKACJI AUTOBUSOWEJ

o czym już kilkakrotnie pisaliśmy. Obecnie Magistrat wystąpił z konkretnym wnioskiem przejęcia od Saurera

komunikacji i prowadzenia jej, poczynając od roku 1940, we własnym zakresie.

Wywiązała się dłuższa, około 3 godzin trwająca dyskusja dokoła zaproponowanej przez władze centralne pożyczki w wysokości przeszło 1.200.000 złotych z zamrożonych kapitałów w Niemczech. Pożyczka ta i bieżona ma być na przeciąg 5 lat i jest nisko oprocentowana. Realizacja tej pożyczki nastąpiłaby nie w gotówce lecz w towarze — w danym wypadku w autobusach, których pojemność ma być znacznie większa od dotychczasowych wozów Saurera.

W rezultacie, po dłuższym przemówieniu prezydenta miasta dra Małeszewskiego — Rada Miejska wniosek Magistratu uchwaliła w całej rozciągłości.

PODATKI.

Na uwagę zasługuje również szereg wniosków Zarządu w sprawie poboru w nowym roku budżetowym samostnych podatków miejskich oraz dodatków komunalnych. Większość tych podatków pozostaje bez zmian. Uchwalono natomiast podwyższyć podatek od psów: z 5 złotych do 10 za każdego pierwszego psa (stawki podatkowe za psy następnie pozostają w normach dotychczasowych) oraz pod

nieść z 6 do 8 proc. podatek dla tych hoteli, które nie prowadzą prawidłowo uznanych ksiąg

Uchwalono poza tym nowy podatek drogowy, który pobierany będzie poczynając od dnia 1 października rb. w wysokości następującej: 75 procent od wymiaru podatku gruntowego; 15 procent od świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych, oraz 3 i pół procent podatku od nieruchomości.

INNE SPRAWY.

Postanowiono znieść szpecący ogród Bernardyński; budynek restauracyjny. Jednocześnie postanowiono przyjąć od Polskiego Banku Komunalnego dotację w wysokości 50.000 złotych na budowę w Wilnie ulepszonych nawierzchni jezdni Umorzono nieściągalne należności za stragany miejskie itp.

W końcowej fazie posiedzenia dokonano uzupełniających wyborów do niektórych ciał i komisyj samorządowych. (es).

Teatr m. NA POHULANCE

Drż o godz. 20-taj

SUBRETKA

Świat pod bronią

Paragrafy i wojna

W dziedzinie przygotowań wojennych zdarzają się czasem rzeczy, które na pierwszy rzut oka wydają się czymś między cynizmem a fanfaronadą. Najczęściej jednak należy podobne wydarzenia zaliczyć do dziedziny swoistej propagandy międzynarodowej.

W lipcu bieżącego roku został wydany we Włoszech ciekawy dekret, dotyczący wojny powietrznej i morskiej. Jest to swego rodzaju regulamin, zbiór przepisów prowadzenia wojny w powietrzu i na morzu. Nie jest to zwykły regulamin, będący w całości doktryną wojennej państwa, lecz jakgdyby normy i zasady postępowania dla obu stron walczących. Między innymi np. dekret mówi: użycie gwałtu jest dozwolone jedynie w takim wypadku, jeżeli narzucają go konieczności wojskowe i jednocześnie nie stać on w sprzeczności z honorem wojskowym. Dalej podkreśla, że należy unikać zadawania zbytecznych cierpień nieprzyjacielowi i wyrządzać szkody, które nie są podyktowane potrzebą pokonania oporu. Ten „regulamin” dla stron walczących wprowadza również zakaz stosowania gazów bojowych, broni zatrutej, bakteriologicznych środków walki oraz używania gwałtu wobec bezbronnego nieprzyjaciela. Zabronione jest strzelanie do rannych w powietrzu i morskich, z jednym wyjątkiem, mianowicie zestrzelenia pilota lub obserwatora, który lądował na spadochronie.

Jest to pierwszy w dziejach wypadek, aby państwo, mogąc siebie zaliczać do rzędu potęg, wydawało zbiór przepisów wojennych, do których ma podobno samo się stosować. Ogłoszenie tego aktu w dodatku do „Gazzetta Ufficiale” z 15 września r. b. nadaje tym bardziej oficjalny charakter temu dokumentowi. Można by mniemać, że po smutnych doświadczeniach ze zbiorowymi układami, na temat ograniczeń pewnych środków walki (układy haskie z lat 1899 i 1907) oto jedno państwo pragnie pokazać rycerski gest i samo jednostronnie kładzie na siebie zobowiązania, które tak sromotnie zostały podeptane w r. 1914. Jeżeli co może napędzić pewnym niedowierzaniem w stosunku do autora takiej koncepcji, to chyba tylko to, że przecież pod bój Abisynii odbył się w sposób najbardziej beceremonialny, że w wojnie tej były właśnie stosowane gazy trujące, że bombardowano właśnie bezbronną ludność i t. d. No, ale tego rodzaju grzechy łatwo się zapomina i lekko się wybaczają, pomijając już to, że przecież sprawa idzie o Murzynów, nie zaś ludzi normalnych...

Wydawanie podobnych dekretów jest swego rodzaju luksusem. Na taki gest może sobie pozwolić państwo, które ma całkowite zaufanie do swej pozycji międzynarodowej. Wiadomo, że nikt takimi nakazami specjalnie się przejmować nie będzie i gdy gdzie potrzeba, to będzie w użyciu każdy dostępny środek walki. Państwem, które napewno takiego dekretu obecnie nie wyda jest Francja — owa zachwiana nadzieją wielu

państw zaprzyjaźnionych. W październiku bawiła w Paryżu angielska misja lotnicza, oficjalnie w celu oddania wizyty szefowi sztabu lotnictwa francuskiego. Istotnym jednak powodem było zbadanie sytuacji w lotnictwie francuskim. Publiczne kławy, rzucane na byłego ministra lotnictwa Cot'a dały dużo do myślenia. Prasa bije na alarm. Opinia publiczna jest zaskoczona podobno oplakany stanem lotnictwa francuskiego. Nawet ostatnie dekryty o dobrodziejstwie sprawy tę pokrywają milczeniem: — zezwolono ministrowi wojny na uruchomienie dodatkowych kredytów w wysokości 1.420.000.000 franków, ministrowi marynarki — w wysok. 887.500.000 fr., natomiast o lotnictwie nie wiadomo. Obecny minister lotnictwa Guy La Chambre podobno opracował nowy plan w tej dziedzinie, który przewiduje na początek 1940 r. wystawienie w pierwszej linii 2617 samolotów. Tymczasem przemysł francuski jest daleki od takiej wydajności. W r. 1937 wyprodukował on zaledwie 400 samolotów. Zaszła konieczność zamówienia 100 samolotów myśliwskich typu Curtiss P-36 w Stanach Zjednoczonych. Z silnikami też nie jest dobrze. Obecnie stan nieco się polepszył, nie mniej jednak trzeba produkcję oprzeć na licencjach angielskich i amerykańskich. Nie jest wykluczone, że silniki również częściowo będą dostarczane przez państwa zaprzyjaźnione.

Przyczyny zła niektórzy doszukują się w fakcie upaństwowienia przemysłu lotniczego. Trudno jednak w to uwierzyć, bowiem we wszystkich

państwach europejskich przemysł ten jest upaństwowiony. „L'Intransigeant” widzi źródło zła w ciągłych zmianach gabinetu: w ciągu ostatnich 10 lat zmieniło się 9 ministrów lotnictwa, trudno więc przy takim kołowrocie o jakąś konsekwentną politykę lotniczą. Trzeba zaznaczyć, że kredytów na cele armii powietrznej nie brakowało. W ciągu ostatnich 6 lat wydała Francja na lotnictwo ponad 31 miliardów franków. Budżet lotniczy w r. 1933 wynosił 1 miliard 800 milionów franków, w r. 1936 wzrósł do 2.800.000.000 fr., a w roku bieżącym wynosi już 8.200.000.000 fr.

Problem wojsk powietrznych staje się dla Francji z każdym dniem coraz bardziej palący. Wyłaniający się nieubłaganie na powierzchnię życia międzynarodowego węzeł zagadnień kolonialnych stwarza zupełnie nowe konieczności komunikacyjne i militarne. Jeżeli dotychczas armia kolonialna była właściwie policją, siłą porządkową, to z chwilą rozpoczęcia walki o kolonie, niezależnie od tego czy w polu czy przy zielonym stole, może się stać aktualna sprawa planów operacyjnych na odległych terytoriach imperium. Możliwość rozegrywania regularnych wojen w afrykańskich dżunglach stanie się zupełnie konkretną z chwilą zwrotu dawnych posiadłości Niemcom. Bo apostołstwo rasizmu niewątpliwie wznieci pożar namiętności plemiennych i rodmucha do olbrzymich rozmiarów te wszystkie antagonizmy „peryferyjne” państw europejskich, które są gwoździem do trumny naszej cywilizacji.

L. Kor.

Nożycami przez prasę

COP.

Wczorajsza prasa polska poświęciła artykuły wstępne opisom COP-u. Jakkolwiek sam temat należy do techników i ekonomistów wypada poświęcić mu parę słów.

Sądźmy, że równoległe z rozbudową COP-u powinna się posuwać i rozbudowa marynarki handlowej. COP nie będzie przecież wyłącznie okręgiem zbrojeniowym. Zbyt jego artykułów podczas pokoju najlepiej jest powierzyć własnej organizacji handlowej.

Hasło: „handel idzie za banderą” jest hasłem ze wszechmiar słusznym, ale tę banderę trzeba mieć. Uprzemysłowanie Polski nie powinno przesłać nam innych gałęzi twórczości.

WALKA O AMERYKĘ POŁUDNIOWĄ.

„Il. K. Codzienny” przynosi rewelacyjne szczegóły, dotyczące walki Niemiec z Anglią i USA, o Amerykę Południową.

Kupcy niemieccy docierają do rynek, pozostawianych odłogiem przez kupców amerykańskich. Przedstawiciele handlu niemieckiego poświęcają przy tym wiele uwagi naukowemu studium terenu. Dzięki pracy ogrodników niemieckich w pld. Chile, produkty chilijskie konkurują dzisiaj z owocami Kalifornii. Kolonści niemieccy starają się zmocnopolizować pewne działy uprawy. Plantacje kawy w Ameryce Pld. są przeważnie w ich rękach, do nich należą browary, farbiarnie, a przemysł włókienniczy Ameryki Pld. coraz silniej wykazuje udział niemiecki.

Tanie wozy niemieckie znajdują coraz szerszy zbył w republikach Ameryki Pld. W Chile zakłady Kruppa pracują na wielką skalę, w Brazylii w rękach niemieckich znajduje się wiele kopalń rudy. Niemcy nabyli ogromnie obszary naftonośne w Matto Grosso.

13.000.000 ton rudy żelaznej wywożą Niemcy z Brazylii.

Handel niemiecki z państwami Ameryki Pld. wykazuje stały wzrost. W latach 1933—1936 eksport niemiecki do Ameryki środkowej wzrósł aż o 500 proc. Wypieranie eksportu amerykańskiego i angielskiego z Nikaragui i Salvadora przez Rzeszę jest szczególnie jaskrawe. Obok plasuje się eksport japoński i włoski. W Meksyku Rzesza zapchnęła Anglię na trzecie miejsce.

Obraz tej walki gigantów nasuwa smutne refleksje o niewykorzystaniu A. P. przez Polskę. Dość powiedzieć, że posiadamy tam tylko jedną linię okrętową, dwa poselstwa i kilka konsulatów. Lwia część państw poł amerykańskich jest poza zasięgiem naszych wpływów, nawet konsularnych.

NIEMCY O FRANCJI I EUROPIE

W „Czasie” znajdujemy korespondencję z Wrocławia. Okazuje się, że uległo tam zniszczeniu 200 sklepów żydowskich. Oto, jak oświadczył wypadek, urzędnik wrocławski, Niemiec.

Pomawiają nas o zorganizowany pogrom, o rabunek — powiedział do mnie urzędnik „gauleitungu” wrocławskiego, z którym wdałem się w rozmowę. Ślady zniszczenia, które pan tu widzi są dziełem spontanicznego gniewu mas, któremu, nie byłymy w stanie zapobiec. Mogę zapewnić pana, że nie leżało w naszym interesie niszczenie majątku, który niezależnie od tego czy pozostaje w rękach żydowskich, czy niemieckich jest zawsze majątkiem narodowym.

— Nie obawia się pan — wtrącił — że takie metody ściągną na was oburzenie całej kulturalnej Europy!

— Powtarza pan starą piosenkę, którą straszą nas od 4 lat. Co pan właściwie uważa za Europę? Masońsko-komunikującą Francję, czy też Anglię, która z Europą niewiele ma wspólnego. Kraje właściwej Europy będą nam przez stulecia wdzierne za to, że postawiliśmy kwestię żydowską na ostrzu noża.

HISTORYCZNE ZNACZENIE DEKRETU.

„Polska Zbrojna” powraca do tematu Autokefalii Cerkwi Prawosławnej, zwracając uwagę na historyczne znaczenie wydanego Dekretu.

Dekret Pana Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 listopada rb., dający podstawy prawne i regulujący sprawę Polskiego Autokefalicznego Kościoła Prawosławnego, jest wydarzeniem wielkiej doniosłości.

Nawiązuje on swą treścią do historycznej tradycji stosunku państwa polskiego do prawosławia, zapoczątkowanej przez Kazimierza Wielkiego i Władysława Jagiełłę i przekazanej nam u schyłku istnienia dawnej Rzeczypospolitej przez prace i postanowienia Kongregacji Płńskiej z r. 1791.

Akt ten zamyka równocześnie dwudziestoletni okres krystalizowania się form życia kościelnego ludności prawosławnej w dzisiejszej Rzeczypospolitej i stwarza stałe normy jego życia, zharmonizowane z ustrojem państwa i jego wymogami.

Trzeba dodać, że prasa wileńska zwracała stałe uwagę na potrzebę uregulowania jednej z najważniejszych spraw naszego życia zbiorowego.

7.

Sylwetki działaczy w Karpatorusi

Andrzej Brody, walczący od zarania republiki czechosłowackiej o autonomię Karpatorusiniów, otoczony jest wśród nich głębokim szacunkiem. Jest on uważany za istotnego wodza 1.700 tysięcznej ludności. Gdy w roku 1931 zmarł Kurtiak, twórca partii rolniczych autonomistów, następcą jego obrano Brodego. Wszyscy mają w pamięci wyjątkową jego uczynność i pomoc, jaką okazywał szczególnie najuboższej ludności, własne też pieniądzełożył na wykształcenie studentów, pragnąc powiększyć szeregi walczącej inteligencji karpatoruskiej. Brody liczy dziś około 57 lat, z zawodu jest dziennikarzem, na czeleym redaktorem dziennika, wychodzącego w Użhorodzie p. t. „Ruskij Visnik”. Ludność liczy się z bliskim uwolnieniem Brodego, tym bardziej, że jako urodzony w Użhorodzie, gdzie spędził całe niemal życie, jest dziś już obywatelem węgierskim.

Niemniejszą popularnością cieszą się poza tym: przedstawiciel nacjonalistów karpatoruskiej, wielki przyjaciel Polski i Węgier, ksiądz Fencik (znajduje się obecnie na terytorium Węgier), a dalej najbliższy współpracownik Brodego, działacz społeczny w Munkaczewie, Demko, chłop Pieszczak, mieszkający na Rusi Preszow-

skiej, i publicysta Ilkowicz, który wskutek swojej działalności autonomistycznej znajduje się od dłuższego czasu w więzieniu.

Po drugiej stronie, w całkowitym dziś osamotnieniu znalazł się pop Wołoszyn. Cieszył się on jedynie po pułarnością w centrali praskiej, do której przeszedł w momencie, gdy

zorientował się, że z pomocą rządu czeskiego zdoła osiągnąć większą karierę. Rzeczywiście kilka lat temu mianowano go kanonikiem kościoła grecko-katolickiego, co nie przeszkodziło mu jednak, aby wkrótce potem, z chwilą wakansu na stanowisko dyrektora gimnazjum ruskiego, deklorować się jako patriota ruski.

Wódz armii kubańskiej płk Batista, w towarzystwie szefa sztabu armii amerykańskiej gen. Craiga i ambasadora Kuby w Waszyngtonie dr Fraag w drodze do Waszyngtonu, gdzie złożył wizytę prezydentowi Rooseveltovi.

Organizacja walki z rakiem w Polsce

Na czoło ważnych zagadnień medycyny społecznej doby współczesnej wysunęła się obecnie sprawa walki z rakiem. Sprawa ważna i doniosła tak dla poszczególnych jednostek, jako też dla całego społeczeństwa, jeśli zważymy, że choroba ta pochłania rokrocznie w przybliżeniu przeszło pół miliona ofiar; w samej Polsce umiera na raka, według statystyki urzędowej około 30.000 osób rocznie.

Walka z tą groźną klęską, gnębiącą ludzkość — ma w Polsce swoją za szczególną historię, gdyż już w wieku XVI spotykamy w literaturze wzmianki dotyczące istoty choroby i sposobów leczenia chorych na nowotwory, przy czym powstanie pierwszych instytucji tego rodzaju związane jest z imieniem Piotra Skargi.

Pierwsze zawiązki organizacji bardziej nowoczesnych walki z rakiem powstały w r. 1906, gdy ś. p. docent dr Józef Jaworski, rozumiejąc doniosły cel i odczuwając nieodpartą konieczność niesienia cierpiącym na raka chorym zorganizowanej

pomocy, założył w Warszawie „Komitet do badania i leczenia choroby zwanej rakiem”. Komitet ten utrzymywany głównie dzięki ofiarności społeczeństwa zwalczył zwycięsko wszystkie przeszkody i dotrwał do czasów Odrodzenia Rzeczypospolitej, kiedy to powstał w r. 1921 (istniejący do dzisiaj) Polski Komitet do walki z rakiem. Jego założycielami byli dr. Czesław Jankowski, dr. Stefan Sterling-Okuniewski i dr. Bronisław Wejnert. Od tego czasu kroczy zwycięsko naprzód wielka idea walki z rakiem, wre praca badawczo-naukowa w niezliczonych, choć nieznacznie ubogich urządzonych laboratoriach, wzrasta ofiarności całego społeczeństwa.

Obok powołanego w pierwszym rzędzie czynnika państwowego, który sprawie walki z rakiem poświęca szereg ustaw i ofiaruje na jej zorganizowanie nieodzowne, choć niestety bardzo skromne fundusze materialne, — ujmując z drugiej strony inicjatywę w swe ręce powstałe wśród spo-

łeczeństwa organizacje o specjalnym i lokalnym zakresie działania.

I tak w 1926 r. powstają komitety Łódzki i Lwowski, które rozwijają skuteczną działalność. Spośród instytucji specjalnych-leczniczych, mających za zadanie walkę z rakiem, należy wymienić na pierwszym miejscu oddany do użytku społeczeństwa w r. 1932 Instytut Radowy im. Marii Curie-Skłodowskiej w Warszawie, który obok doskonałych urządzeń światłoleczniczych, rozporządza również 1,5 gr. radu.

Drugi w Polsce zakład badawczo-leczniczy dla chorych na nowotwory powstały w r. 1931, a posiadający również większą ilość łózek oraz urządzeń dla leczenia energią promienistą, istnieje w Wilnie. Zakład ten obliczony dla chorych przede wszystkim niezamożnych walczą ze znacznymi trudnościami materialnymi, spełnia jednak w całej rozległości swoje zadanie tj. opiekę nad tymi chorymi, którzy należą do tzw. trudno dostępnych leczenia. Liczyć się bowiem trzeba z tym, że wśród chorych na nowotwory nawet przy najbardziej ułatwionych metodach rozpoznawczych, pozostanie zawsze pewna część przypadków nierozpozna-

nych, które dopiero po pewnym czasie, po rozwinięciu się sprawy choroby, muszą niestety być uważane za trudno dostępne leczeniu. Najważniejszą więc rzeczą będzie w naszych warunkach stworzenie paru zakładów centralnych, wyposażonych w maksimum dostępnych środków leczniczych, a więc rad i urządzeń rentgenowskie. Drugą, również ważną — umożliwienie jak najrychlejszego rozpoznania choroby, zwłaszcza w początkowych jej okresach, kiedy najłatwiej ją zwalczyć. Trzecią — stworzenie opieki nad ciężko chorymi, stworzenie dla nich szpitali specjalnych, jakie powstają zagranicą.

Te wysunięte powyżej zadania wymagają kształcenia i tworzenia specjalnych pracowni naukowych dla wyrobienia odpowiednich fachowców. Fundusze państwa są tutaj niestety niewystarczające, dla tego należy się uciec do ofiarności społecznej. Ze zrozumieniem w tym kierunku istnieje — dowodzą tego fundacje im. Jakuba Potockiego i Tyszkowskiego, które rok rocznie rozdzielają poważne sumy w postaci stypendiów dla pracowników naukowych i zasiłków dla pracowni.

Do pracy tej należy wciągnąć szerokie społeczeństwo.

Na czym mogłaby polegać ta praca?

Przed wszystkim już samo należenie do organizacji i przyczynianie się drobnym datkiem — zmusza do zaznajomienia się z jej celami i zadaniami.

Druga sprawa, to organizacja po mocy przy zakładach i szpitalach, mających na celu opiekę nad chorymi pozbawionymi rodzin, opiekę nad chorymi, którzy wyszli spod opieki lekarskiej; wynajdywanie chorych opuszczonych, a więc praca, którą spełnia obecnie niezależnie od siebie szereg towarzystw charytatywnych, jakim jednak brak ściślejszego oparcia i współpracy z lekarzami. Wreszcie: rozumna propaganda, mająca za zadanie oświecenie i zorientowanie społeczeństwa, chociażby w odczytach i pogadankach najbardziej popularnych, o powadze i skutkach choroby.

Jak widać z powyższego, bardzo wielką rolę w organizacji pomocy w tego rodzaju poczynaniach, mających na celu ogólne dobro odgrywa inicjatywa i praca szerokiego społeczeństwa.

K. Pelczar.

Rozgoryczony tłum oblegał bank Bunimowicza

Policja interwenjowała kilkakrotnie. Krach, jakiego Wilno nie pamięta. Zaimprovizowany wiec na skwerku ratuszowym. Komornik w banku. Kiedy nastąpi wypłata wkładów?

Wczoraj bank T. Bunimowicza był czynny. Z powodu olbrzymiego napływu interesantów, drzwi były jednak zamknięte, zaś nad nimi wywieszono obwieszczenie następującej treści:

„Postanowieniem Sądu Okręgowego z dnia 22 listopada, 38 r. U. S. 38 firmie „Dom Bankowy T. Bunimowicza“ ogłoszono upadłość. Bank zawiesza wszelkie wypłaty. Bank czynny będzie codziennie od g. 9 rano do g. 13. Syndycy: adwokat Krajewski, Sejfer i Kaszański“.

Rozgoryczony tłum nie chciał jednak tak łatwo pogodzić się z zawodem i zaczął szturmować bank.

Ludzie, którzy ulokowali tam swój oszczędny grosz, płakali. Jedną z kobiet zemdląca. Pewien wierzyciel wybił w banku szybę. Drugi obraził Bogu ducha winnego urzędnika banku, splunąwszy mu w twarz.

Policja w ciągu dnia interwenjowała kilkakrotnie, rozpraszając gromadzące się tłumy. Osoba dobrze obeznana z bankowością i życiem finansowo-gospodarczym Wilna, informuje nas, że takiego KRACHU WILNO JESZCZE NIE PRZEŻYWAŁO.

Syndycy z całą energią zabrali się do pracy. Potrwa ona nie jeden i nie dwa miesiące, lecz cały rok, a być może wię-

cej. Dopiero po ukończeniu wstępnych prac, można będzie wyjaśnić, w jakim odsetku wypłacone zostaną wkłady.

Rozgoryczeni wierzyciele nie chcieli się rozjeść. Ktoś rzucił hasło stworzenia związku wierzycieli banku. Wierzyciele zgromadzili się na terenie pobliskiego skweru przed ratuszem, gdzie odbył się ZIMPROWIZOWANY WIEC.

Postanowiono założyć związek i domagać się legalizacji w starostwie. Celem związku będzie kontrola nad pracami likwidacyjnymi i przyspieszenie procedury likwidacyjnej.

Wczoraj również przybył do gmachu bankowego

KOMORNIK SĄDOWY,

który zajął wszystkie meble i w ogóle całe urządzenie banku. Wczoraj także wydano właścicielom sejfów klucze. Sejfy były w porządku.

Tłum rozszedł się późnym wieczorem. Padaly przekleństwa pod adresem

PRZEBYWAJĄCEGO W WIĘZIENIU DYREKTORA BANKU, KASZUKA,

którego uważa się za głównego winowajcę i sprawę nieszczęścia. [c].

Przy otyłości stosuje się znana SÓL MORSZYŃSKĄ lub WODĘ GORZKĄ MORSZYŃSKĄ. Zadać w aptekach i składach aptecznych

1.500.000 zł. pożyczki otrzyma Magistrat m. Wilna na przejęcie komunikacji autobusowej

Donosiliśmy już, że Magistrat zastanawiał się nad sposobem przejęcia miejskiej komunikacji autobusowej. Ostatecznie zapadła decyzja zaciągnięcia na ten cel pożyczki, oraz przejęcia komunikacji, dopiero z dniem 1 stycznia 1940 r. Jak się obecnie dowiadujemy, Magistrat poczynił już starania w Warszawie u miarodajnych władz centralnych o uzyskanie na ten cel większej pożyczki. Ministerstwo

Komunikacji wyraziło zgodę na udzielenie z zamrożonych kapitałów w Niemczech 5-procentowej pożyczki w wysokości około półtora miliona złotych, spłaconej w ciągu 3 lat. Magistrat w zasadzie przyjął te warunki i obecnie postanowił przeprowadzić ścisłą kalkulację rentowności tego przedsiębiorstwa, biorąc za podstawę okres spłaty pożyczki.

10-lecie działalności Wydz. Wojewódzkiego

Odnaczenie Złotym Krzyżem Zasługi p. Z. Ruszczyca. Gratulacje p. wicewojewodzie Rakowskiemu

W związku z 10-leciem istnienia Wileńskiego Wydziału Wojewódzkiego Pan Prezydent Rzeczypospolitej nadał złoty krzyż zasługi p. Zygmuntowi Ruszczycowi, który w ciągu tego 10-lecia pracował bez przerwy w charakterze członka Wydziału. Na stanowisku tym, jak również na stanowisku przewodniczącego Wojewódzkiej Komisji Oszczędnościowo-Oddłużeniowej dla Samorządu p. Zygmunt Ruszczyca pracował z samoparciem się i poświęceniem. Praca jego przyniosła na tym polu bardzo owocne rezultaty, to też stwierdzić wypada, że zasłużył się on dobrze z. wileńskiej.

Równocześnie p. wojewoda Bociański złożył na posiedzeniu Wydziału Wojewódzkiego gratulacje p. J. Rakowskiemu, który w okresie tych 10 lat, jako nacelnik wydziału samorządowego, a następnie, jako wicewojewoda, pełnił funkcję członka i zastępcy przewodniczącego Wydziału Wojewódzkiego.

Z kolei Wydział Wojewódzki przystąpił do rozpatrywania spraw umieszco-

nych w porządku dziennym posiedzenia, przy czym zostały zatwierdzone: 1) uchwały finansowe Rady Miejskiej w Wilnie z dn. 22 września rb. w sprawach: a) nabycia od Dyrekcji Okręgowej PKP w Wilnie placu ziemi pod budowę miejskiego Domu Turystycznego, b) nabycia od osób prywatnych kilku placów ziemi w związku z regulacją brzegów rzek Wilii i Wilenki, c) wykup kilku działek gruntów miejskich przez ich użytkowników, 2) budżet dodatkowy Osmiańskiego Powiatowego Związku Samorządowego na rok 1938/39 wraz z uchwałami finansowymi tegoż Związku Samorządowego, 3) uchwała Rady Miejskiej w Głębokiem o zmianie statutu etatów stanowisk służbowych.

Ponadto zostały rozpatrzone: a) uchwała Rady Powiatowej w Mołodecznie w sprawie statutu pomocy leczniczej dla pracowników samorządowych, b) odwołania organów gminnych gm. Turgiel i m. Trok od decyzji Wydziału Powiatowego w sprawach budżetowych, c) kilka spraw personalnych pracowników samorządowych, d) szereg odwołań podatkowych.

Sensacyjny proces o odszkodowanie B. ubezpieczona żąda od Ubezpieczalni 36 tys. zł.

W sali 4-tej wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Wilnie rozpoczął się wczoraj sensacyjny proces cywilny, wytoczony przez małżonków Bronistawę i Jana Abulewiczów

przeciwko Ubezpieczalni Społecznej. Domagają się oni od Ubezpieczalni odszkodowania w wysokości 36.300 zł.

Abulewiczowa, jako ubezpieczona, leczyla się w Ubezpieczalni. Między innymi robiła jej naświetlania rentgenowskie, jak opiewa powództwo, tak nieudolnie, że pozostała ona kaleką i niezdolną do pracy zarobkowej na całe życie.

Popierał powództwo adwokat Łuczywek. Interesów Ubezpieczalni bronił adwokat Bro-

W sprawie zabytkowego kościoła pod Nieświeżem

W „Kurjerze Wileńskim“ z 23 listopada b. r. ukazała się korespondencja p. t. „Zabytkowy klasztor pod Nieświeżem“. Chęć zabezpieczenia niszczących ruin zabytkowego klasztoru godna pochwały, natomiast szczegóły natury historycznej o tym klasztorze są tak rażąco błędne, że domagają się sprostowania. Przede wszystkim primo: data powstania nie klasztoru, lecz Opactwa Benedyktynów pod wezwaniem św. Krzyża nie jest wiek XV lecz koniec wieku XVII — ściśle r. 1690, kiedy fundacja Michała Radziwiłła została przez sejm zatwierdzona. Secundo: w dalszej treści artykułu zaznaczono, że klasztor to jezuitów, gdy tymczasem, jak wyżej zaznaczyłem było to Opactwo p. w. S. Krzyża Benedyktynów, co zaś do jezuitów to zakon ten założony w r. 1539 przez św. Ignacego Loyolę, nie mógł być tak potężnym, żeby otrzymać fundację na kilkadziesiąt lat co najmniej przed swoim założeniem, natomiast Radziwiłł-Sieotka założył kolegium jezuitów w Nieświeżu w 1586 r., jednakże widocznie zniszczone w czasie wojen przeniesli jezuitów koło 1720 r. za miasto i tam wzniesli kościół p. w. św. Michała. Tertio — czy lano w 1863 r. kule w obrębie klasztoru nie wiadomo, pewnie to piękna legenda, lecz napewno nie byli to jezuiti, gdyż ci zostali wygnani ukazem ces. Aleksandra 25. III. 1820 roku z granic Rosji.

Euzeblusz Łopaciński.

Świątowej sławy herbata LYONS'a ze świeżych zbiorów jest do nabycia we wszystkich lepszych składach kolonialnych. Generalny przedstawiciel Teofil Marzec Warszawa, Mazowiecka 5

Magistrat przeznaczył plac o obszarze 1 ha pod budowę kościoła Miłosierdzia Bożego

Jak już donosiliśmy, mieszkańcy przedmieść Śnipszek, Placu Broni i Derewnickiej łącznie z Komendą Miasta zwrócili się do Zarządu Miejskiego z prośbą o odstąpienie w tej dzielnicy placu pod budowę kościoła dla potrzeb okolicznej ludności cywilnej i wojska tam stacjonowanego.

W zrozumieniu tej naglącej potrzeby Magistrat uchwalił obecnie odstąpić z terenów miejskich położonych pomiędzy ulicami Kalwaryjską, Szańcową i Werkowską plac o obszarze ok. 1 ha pod budowę kościoła Miłosierdzia Bożego w Wilnie.

Zboczeniec na ławie oskarżonych

Sąd Grodzki w Wilnie rozpoznał wczoraj sprawę niejakiego Antoniego Osipowicza z zawodu plekarza, oskarżonego o to, że demoralizował młode dziewczęta, obnażając się przed nimi w ogrodzie Bernardyńskim.

Sąd skazał Osipowicza na 6 miesięcy więzienia. Proces odbywał się przy drzwiach zamkniętych. [c].

Pół żartem pół serio Tablica pamiątkowa

Każdemu coś innego imponuje. Nam, nie szkańcom Potulina, najwięcej imponowała działalność drogomistrza Macieja Makówki. W ciągu paru zaledwie lat swojej kadencji trzy mostki zbudował, był per ty z drogomistrzem powiatowym, sporządził ko sztorty studni artezyjskiej, ożenił się z naj bogatszą panną miasteczka.

Przeto uchwaliliśmy wmurować na cześć Macieja Makówki tablicę pamiątkową.

Garniarz Podstawka ulepił piękną tablicę z miejscowej gliny. Sekretarz gminny wy malował na niej napis:

„Drogiemu drogomistrzowi Maciejowi Makówce, żonatemu z Anielą z Malnowskich, w uznaniu zasług mieszkańcy miasteczka Potulina“.

Nadszedł dzień wmurowania tablicy. — Wmurować łatwo, ale w co wmurować? W Potulinie wszystkie domy drewniane...

Wmurowaliśmy ją wreszcie w słupek z cegiel. Słupek ten był pozostałością jakichś ogrodzeń dworskich...

Jak się wkrótce okazało wątpliwy był słupek. Wieprzki potulińskie pewnego ranka tak go rozryły, że śladu po nim nie zostało.

Tablicę, mocno nadłupczoną odnaleźliśmy w pobliskim bajorku.

Ma się rozumieć, odnowiliśmy ją. Ale znowu pytanie: w co, ludzie najmiłsi, tabliczkę wmurować?

Była jedna studnia z cembrowin betonowych. Rzucono więc projekt, aby tablicę jakoś wtrącić do cembrowiny studni.

Znaleźli się kategoryczni przeciwnicy tego projektu: a to, że tablicę woda będzie obryzgiwała... a to, że stanowczo za nisko...

Dopiero po kilku dniach nieporozumień i narad wpadliśmy na szczęśliwą myśl wmurowania tablicy w piec kuchenny, znajdujący się w mieszkaniu samych państwa Maciejostwa.

Wchodzącym do kuchni drogomistrza od razu rzuca się w oczy napis tablicy:

„Drogiemu drogomistrzowi Maciejowi Makówce, żonatemu z Anielą z Malnowskich“...

Tablica, wmurowana w piec, trwa bez pieczenia. Jedna tylko niedogodność: sadzą i dymem często się zasuwa... Ale na to mamy już radę: co miesiąc litery nałowo przemalujemy.

O film

Poznański tygodnik „Kultura“ jest piśmie bardzo miłym. Niemniej jednak dobór recenzentów stale pozostawia wiele do życzenia.

Czytamy tam np. o jednym z najgorszych filmów „Florian“ (cała prasa to uznała) takie dusery:

Na koniec sympatyczny polski film... „Florian“ z powieści Rodziewiczówny. Reżyseria Buczowskiego podkreśla wszystkie momenty, zdolne poruszyć uczucia narodowe w masie. Nie ma niesmacznych kawałów i nietaktów, jak w większości filmów, wyprodukowanych w Polsce. Jest to historia dworu kresowego, przechodzącego początek wojny, okupację niemiecką, napad bolszewików. — Harcerze, którzy od zabawy w Indlan przechodzą do prawdziwej wojny — są przepięknym motywem w filmie. Sceny humorystyczne z żołnierzem — Ślązakiem wyszły dobrze. Swojskość atmosfery tego filmu jest czymś orzeźwiającym.

Oswiem, reżyseria Buczowskiego podkreśliła wszystkie momenty, zdolne poruszyć uczucia narodowe — protestujące przeciwko jeszcze jednej bezadziejnej szmirze.

Wiadomości radiowe

DZIEŃ POWIATU DZIŚNIENSKIEGO 27 listopada w Radio Wileńskim będzie dniem powiatu dziśniejskiego.

Zorganizowany będzie cykl audycji, składających się na urozmaiconą i logiczną całość.

O godz. 8.50 Bolesław Łapyr scharakteryzuje „Rolnictwo w powiecie dziśniejskim“. Następnie poruszone będą problemy z innej dziedziny. Dr. Witold Kieszowski opowie o Berezwezu, perle architektury kresowej (godz. 13.05). Jak wiadomo, piękny kościół w Berezwezu, jeden z najpiękniejszych zabytków naszych ziem, znany jest nie tylko w Polsce lecz i w całej Europie.

O godz. 14.40 przeprowadzona będzie transmisja regionalna z Głębokiego. Przed mikrofonem zgromadzą się rozmaite zespoły wiejskie, chóry i kapela, rekrutujące się z pow. dziśniejskiego; różni przedstawiciele tamtejszego społeczeństwa opowiedzą o życiu kresowym. Całością transmisji kierować będzie Tadeusz Łopalewski.

Zuchwała kradzież na dworcu kolejowym

Wczoraj w nocy na terenie dworca kolejowego w Wilnie, nieustalony narażony sprawca skradł na szkodę pasażerki pociągu warszawskiego torebkę, zawierającą ponad 3 tysiące zł i mimo natychmiastowego pościgu złodziej zbiegł. [c].

Na dobrojenie armii i budowę szkół powszechnych

Celem uczczenia dwudziestolecia Niepodległości na dobrojenie armii i budowę szkół powszechnych, zostało złożone z dobrowolnych składek: od niższych funkcjonariuszy Uniwersytetu Stefana Batorego w Wilnie — 354,95 zł.

Od Niższych Funkcjonariuszy Urzędu Wojewódzkiego i Starostwa Grodzkiego w Wilnie — 17,80 zł.

Od Niższych Funkcjonariuszy Sądu Apelacyjnego, Okręgowego i Grodzkiego w Wilnie, oraz Prokuratury Sądu Apelacyjnego i Sądu Okręgowego w Wilnie — 134,58 zł.

Od Niższych Funkcjonar. Szkolnictwa m. Wilna — 330,00 zł.

Od Niższych Funkcjonar. cywilnych, wojskowych i innych — 18,00 zł.

Razem — 855,33 zł.

Sumę tę zebraną za pośrednictwem Zarządu Związku Niższych Funkcjonariuszy Państwowych Okręgu Wileńskiego przekazano do Zarządu Głównego w Warszawie, który ze swej strony, po zebraniu wkładów z całej gminy Rzeczypospolitej Polskiej, stosownie do zebranej sumy ufunduje dar dla armii od Niższych funkcjonariuszy państwowych.

Środa Literacka

Venus czy służebnica?

Prof Górski w sposób żywy i jasny przedstawił stosunek do erotyki poety nudnego i ciemnego, — Kasprowicza. I wszystko jest w porządku. Powiedziano bowiem, że jeśli pisarz w dziele swym nie potrafił oporać się ze światem, jeśli prace jego nie są artystycznym wyrazem epoki, to zawsze jeszcze mogą być jej dokumentem. Jako materiał do badań w warsztacie estetyki, teoretyków literatury i krytyków przechodzą na warsztate socjologów, historyków kultury, psychologów, czy moralistów. Tak ujęty (zapewne wbrew ocenieniu samego prelegenta) Kasprowicz stanowi istotnie wdzięczny „fantom“ do badań tym aktualniejszych, że wiążących się ściśle z hasłami odbudowy życia rodzinnego, moralności chrześcijańskiej itd. Kasprowicz, z natury impulsywny i ekspansywny, przeszedł w życiu erotycznym liczne fazy, nadające się do nie-

mal uniwersyteckiej demonstracji — każda bowiem znalazła mniej lub więcej wyraz ujęcie w jego twórczości. Swoją drogą, cóż to za przedziwną bezbronność wykazują właśnie chłopcy w literaturze, i to właśnie w sprawach erotyki! — Uwieczniają ledwie — że zawalowane swoje najdrastyczniejsze, najbardziej kompromitujące przeżycia życiowe, jakby nie było w ojczyźnie licznych tysięcy lekarzy, pedagogów, spowiedników etc., którzy z największą łatwością rozszyfrują te teksty... „Naga dusza“ jest u tych ludzi jakąś koniecznością — zarówno wczoraj jak i dziś.

Nie będę tu streszczać prelekcji, odznaczającej się, jak powiedziałem, prawdziwym nerwem aktualności i zasługującej na większą ilość słuchaczy. Nieobecni — niech żałują.

Ilm.

Uwiódł i oszukał

Rachela Rejnówna (ul. Antokolska 59) padła ofiarą oszustwa małrymonialnego.

Przed rokiem poznała niejakiego Rafała Tiklina zam. przy ul. Nowogródzkiej, który przyrzekł jej ożenek. Pod tym pretekstem wyłudził od niej tytułem posagu

400 zł w gotówce oraz rozmaite rzeczy, wartości 250 zł.

Teraz porzucił ją, w dodatku z małym dzieckiem na ręku, nie przyznając się nawet do ojcostwa. [c].

Pożar w Dziewieniszkach

Splonęły 4 domy

Wielki pożar wybuchł wczoraj w miasteczku Dziewieniszki. Pastwą płomieni padły 4 domy. Straty sięgają 15 tysięcy

zł. Pożar powstał wskutek nieostrożnego obchodzenia się z ogniem. [c].

KRONIKA

Listopad
25
Piątek

Dziś: Katarzyny P. M.
Jutro: Konstata

Wschód słońca — g. 7 m. 10
Zachód słońca — g. 3 m. 02

Sposzrenia Zakładu Meteorologii USB w Wilnie z dn. 24.XI. 1938 r.

Cisnienie 757
temperatura średnia + 6
temperatura najwyższa + 8
temperatura najniższa + 2
Tendencja barom.: 0,3
Wiatr: południowy — wzrost
Uwagi: rano pochmurno deszcz, po południu pogoda.

— Przewodnia pogody w-g PIM a na 25 bm.: Chmurno z większymi rozpozdeniami w dzielnicach wschodnich i południowych. Rańek miejscami mglisty. Temperatura w ciągu dnia około 10 C. Umiarkowane wiatry zachodnie.

WILEŃSKA

DYŻURY APTEK.

Dziś w nocy dyżurują następujące apteki: Sapożnikowa (Zawalna 41); Rodowicza (Ostrobramska 4); Augustowskiego (Mickiewicza 10); Narbuta (Sw. Jańska 2); Zastadskiego (Nowogródzka 89).

Ponadto stale dyżurują apteki: Paka (Antokolska 42); Szanityra (Legionowa 10) i Zajaczkowskiego (Witoldowa 22).

MIEJSKA.

— Magistrat przenaczył 4 ha ziemi na działki dla bezrobotnych na Antokolu. Celem zaspokojenia potrzeb bezrobotnych w dzielnicy Antokol, Magistrat postanowił wydzielając Okręgowemu Związkowi Towarzystw Ogródków Działkowych przeszło 4 ha ziemi z działek miejskich położonych przy ul. Antokolskiej. Z gruntów tych wydzielawiane będą działki ziemi pod uprawę.

— 39 uczniów i uczennic otrzymało stypendia miejskie. Magistrat przyznał 39 uczniom i uczennicom szkół średnich i zawodowych stypendia z funduszu stypendialnych im. Alyszewskiego, im. Marszałka Piłsudskiego i innych w wysokości po 20 złotych miesięcznie. Ogólna suma przyznanych stypendiów wynosi 5.530 złotych.

— Nowe gmachy szkolne mają powstać na Łosiówce, Zarzeczcu i ul. Subocz. Mając na względzie konieczność rozbudowy gmachów szkolnych Magistrat polecił komisji do spraw budowy szkół powszechnych wyszukanie odpowiednich terenów pod budowę nowych szkół w dzielnicy Zarzeczce, Łosiówka i ul. Subocz.

Równocześnie polecono tejże komisji opracowanie wytycznych do budowy wspomnianych wyżej szkół.

— Magistrat interweniuje o niepodwyższenie podmiejskiej taryfy kolejowej. Władze kolejowe zamierzają podwyższyć taryfę podmiejską na bilety miesięczne na odcinku Wilno—Kolonja Wileńska, Wilno—Czarny Bór i Wilno—Zawiasy.

Magistrat postanowił zwrócić się do władz kolejowych z interwencją w kierunku niepodwyższenia taryfy na wspomnianych wyżej podmiejskich szlakach kolejowych.

— Budowa drogi łączącej Belmont — Tupaciszki i Kolonję Kolejową. Władze miejskie zatwierdziły projekt budowy drogi łączącej dzielnicę Belmont, Kolonję Tupaciszki i Kolonję Kolejową, opracowany przez oddział komunikacji wspólnie z biurem urbanistycznym. Projektowana trasa jest częścią przyszłej obwodowej drogi miejskiej, która jest niezbędna ze względu na konieczność połączenia międzydzielnicowych.

— Wiadukt żelbetonowy na ul. Legionowej. W związku z rozwiązaniem węzła Wilcza Łąpa — ul. Legionów oraz zaprojektowaniem drogi dojazdowej do dzielnicy przemysłowej obok rz. Wilii, Magistrat uznał za konieczne wybudowanie wiaduktu żelbetonowego na ul. Legionów na skrzyżowaniu z ul. Wilcza Łąpa i w tym celu uchwalil sporządzenie szczegółowego projektu tego wiaduktu z tym, że założenie architektoniczne oraz szkic ogólny zostanie uzgodniony z Biurem Urbanistycznym i Urzędem Wojewódzkim.

— Magistrat bada pokłady wodonośne. Celem opracowania projektu dalszej rozbudowy ujęcia wody dla m. Wilna, a w szczególności zaspokojenia warości pokładu wodonośnego obecnie eksploatowanego, oraz możliwości uzyskania odpowiednich warstw wodonośnych na większej głębokości, Magistrat postanowił powołać specjalną komisję rzecz-

znawców z dziedziny hydrotechniki i hydrogeologii i jednocześnie wyasygnował na związane z tym koszta sumę 3.000 złotych.

ZE ZWIĄZKÓW I STOWARZYSZEŃ

— Klub Włóczęgów. Dziś, w piątek, 25 bm. w Instytucie Europy Wschodniej odbędzie się zebranie Klubu z prelekcją prof. Tibora Csorby pt. „Wspólna granica polsko-węgierska a Ruś Przykarpacka”. Koresferat wygłosi p. Sławek Olechnowicz.

Początek o godz. 20.15. Wstęp za zaproszeniami. Informacje w sprawie zaproszeń — tel. 16-90 w godz. 16—17.30.

— Zarząd Placówek w Wilnie Stowarzyszenia Weteranów b. Armii Polskiej we Francji prosi wszystkich byłych wojskowych z wyżej wspomnianej formacji na zebranie nadzwyczajne, które odbędzie się w środę, dn. 30.XI rb., o g. 17 w lokalu Wojewódzkiej Federacji PZO ul. Św. Anny Nr 2 w związku z wyjazdem delegata na walny zjazd do Warszawy. Obecność kolegów stowarzyszonych i nie stowarzyszonych konieczna.

— Zarząd Koła Wileńskiego ZOR przypomina swym członkom, iż 25 bm. o godz. 18 w lokalu własnym odbędzie się wykład na temat: „Co oficer piechoty winien wiedzieć o artylerii. Współdziałanie i łączność piechoty z artylerią”.

— Walne Zebranie Koła Prawników Stud. U. S. B. 25 bm. (piątek) odbędzie się w sali Śniadeckich USB. Zwyczajne Walne Zebranie Sprawozdawcze Koła Prawników Stud. USB. Początek o godz. 19 — w pierwszym terminie i o godz. 19.30 w drugim.

— Zarząd Koła Lokalnego Organizacji Przystosowanie Kobiet do Obrony Kraju zawiadamia, że w poniedziałek 28.XI br. rozpoczyna się 2-miesięczny kurs ratowniczo-sanitarny PCK. Wykłady będą się odbywały w lokalu własnym przy ul. Ostrobramskiej 19 m. 9. w poniedziałki, środy i piątki w godzinach od 17.30 do 20. Po ukończeniu kursu i złożeniu egzaminu, zostaną wydane świadectwa.

Blizszych informacji udziela i zapisy przyjmuje sekretariat Koła codziennie w godz. 18—21, ul. Ostrobramska 19 m. 9.

— Wileńskie Towarzystwo Opieki nad Zwierzętami podaje do wiadomości, iż ambulatorium T-wa pod kierownictwem lek. wet. p. dra Elektorowicza Tadeusza mieści się przy ul. Piwnej 6—6 — przyjmuje małe zwierzęta w poniedziałki, wtorki i piątki od godz. 17 do 19, zaś duże zwierzęta przyjmuje przy ul. Kalwaryjskiej 70 codziennie od godz. 6—7 rano i od 12—14 w południe.

ROŻNE

— „Instytut Germanistyki” — Zamkowa 10. Nauka języka niemieckiego. Nowe grupy od 1 grudnia 1938 roku.

— HALLO! HALLO! Bawimy się jak zwykle wesoło na Wielkiej Zabawie Tanceznej w dniu 26 listopada rb. w wytwornych salonach przy ul. Orzeszkowej Nr. 11-b. — Bufet wikwintny. Orkiestra wojskowa z zespołem jazz bandowym. Dochód przeznaczony na pomoc zimową niezamożnym uczniom szkół powszechnych Nr. 24 im. Adama Mickiewicza. Początek o godz. 20. Wejście z szatnią i zł. 30 gr.

NOWOGRODZKA

— „Tydzień Kupiectwa i Rzemiosła Chrześcijańskiego”. W lokalu Obozu Zjednoczenia Narodowego odbyło się zebranie „Tygodnia Kupiectwa i Rzemiosła Chrześcijańskiego” w Nowogródzku. Zebranie zagal przewodniczący oddziału OZN mec. Szarejko, przewodniczył zaś p. inż. Smolski, a na stepnie p. Szymel. Po wyczerpującej dyskusji i referacie p. Cz. Wawra, ustalono program tygodnia.

Podzielono prace komitetu na trzy następujące sekcje: propagandową, dekoracyjno-techniczną i finansową. W końcu ukonstytuowano komitet w składzie: pp. inż. Smol-

Slusarz zawinił — kowala powiesili...

Za wykonanie rozkazu szefa nieświeskiej straży pożarnej zwolniony z pracy

12 bm. Parchimowicz, szofer nieświeskiej Ochotniczej Straży Pożarnej otrzymał telefoniczny rozkaz od instruktora i naczelnika straży nieświeskiej p. Stefana Grablisa, aby przyjechał samochodem bezkoczowem do Horodzieja. Nie paliło się tam bynajmniej, ale chodziło o przywiezienie do Nieświeża gości p. Grablisa, którzy zegnali go przed wyjazdem na nowe stanowisko.

W drodze powrotnej, na przedmieściu Nieświeża, samochód uległ wypadkowi, oderwało się koło i trzeba było koźmi dociągnąć samochód do garażu.

Szofer zameidował zarządowi o wypadku. 17 bm. zarząd straży wystosował do Parchimowicza pismo Nr. 73, którym zwalnia go z pracy z dniem 19 bm. bez podania powodów.

Część lepszego materiału budowlanego przywłaszczył sobie

Sprawy wójta Mysłickiego w Zaostrowieczu

Pisaliśmy już trzy razy o wycieczkach wójta z Zaostrowiecza pow. nieświeskiego, Kazimierza Mysłickiego. Powracamy do tej sprawy dlatego, że Mysłicki nadal urzęduje, a ludność gminy dziwi się i jest rozgoryczona. Cały szereg spraw, które stały się przyczyną niezadowolenia ludności gminy, świadczy o tym, że Mysłicki jest w nieporządku, jako głowa gminy.

Komisja rewizyjna stwierdziła wiele niedociągnięć i nieprawnych wydatków, jak np.: diety, brak należytych ksiąg i wiele innych. Prokurator zainteresował się Zaostrowieczem, przy czym wypłynęła nieoczekiwana nowa sprawa poborcy gminnego, niejakiego Surgunia.

Poza tym mieszkańiec wsi Uznogi, Józef Pilkiewicz, złożył pisemne oświadczenie, że Mysłicki rozebrał gromadki

ski, dyr. Kordiak, W. Zalewski, Kleniewski St., Kleniewski B., Zienkiewicz J., Neiman B., Szymel, Łukaszewicz Z., Wawer Cz., Heimanowa W., Depiński L., Olenowicz i Zienkiewicz W.

W najbliższym czasie poszczególne sekcje wykonają swoje czynności, po czym Komitet przystąpi do realizacji programu. — Sekretariat Komitetu mieści się w lokalu OZN przy ul. Kościelnej 65, dokąd zainteresowani mogą zwracać się po wszelkie informacje z „Tygodniem” związane.

LIDZKA

— „Bławał Poznanski” A. Miśkiewicz Lida, ul. Suwalska (w lokalu dawnych jatek miejskich na rynku). Wielki wybór towarów. Ceny niskie i stałe. Obsługa szybka i fachowa.

NIEŚWIESKA

— Poświęcenie sztandaru. W Nieświeżu został uroczysto poświęcony sztandar Koła Nieświeskiego Związku Zawodowego Pracowników Przemysłu Budowlanego i Drzewnego.

— 500 zł na dobrojenie armii. Z okazji 20 rocznicy Niepodległości Chrześcijański Bank Ludowy w Nieświeżu ofiarował na dobrojenie armii pięćset złotych. Suma ta została wręczona dowódcy nieświeskiego pułku ułanów, płk Pająkowi.

— Nowa szkoła. W pogranicznej wsi Kaczanowicze gm. Łań, pow. nieświeskiego została oddana do użytku szkoła powszechna-pomnik im. Marszałka Józefa Piłsudskiego.

— „Konkurs czystości”. Sekcja opieki społecznej rodziny wojskowej załogi Korpusu Ochrony Pogranicza w Snowniu, pow. nieświeskiego, troszcząc się o podniesienie stanu sanitarnego i kulturalnego okolicznej ludności — zorganizowała konkurs czystości, wyznaczając wiele praktycznych nagród za najhigieniczniej utrzymane gospodarstwo. W jednej tylko wsi Wysoka Lipa do konkursu przystąpiło aż 80 gospodarstw, z czego 70 zdobyło nagrody w postaci nowego domowego sprzętu.

W okresie zimowym podobne konkursy zdrowia odbędą się w innych ośrodkach gminnych, pogranicznych.

— Kurs przysposobienia wojskowego. — W pogranicznym miasteczku Zaostrowieczu, pow. nieświeskiego, staraniem Okręgowego T-wa Organizacji i Kółek Rolniczych, oraz Zw. Strzeleckiego, zorganizowany został praktyczny kurs przysposobienia rolniczego dla przewodników zespołów młodzieżowych.

— Udekorowani „Odmaką KOP-u”. Dowódca załogi Korpusu Ochrony Pogranicza w Smolechach udekorował za współpracę społeczną z KOP-em wójta gminy Łań Adama Gilowskiego i sołtysa Niepokończycza — „Odmaką KOP”.

— Milion kilometrów bez najmniejszego wypadku. Nieświeski szofer Naronowicz Józef, pracując od kilkudziesięciu lat w swoim zawodzie, prowadził dokładną statystykę przejechanych kilometrów. Okazuje się, że posiada on ponad milion klm. przejecha-

nych, co najważniejsze bez najmniejszego wypadku. Ta rzadka i niezwykle uroczystość skromnego szofera nieświeskiego zgromadziła grono jego kolegów po fachu, którzy entuzjastycznie gratulowali „milionerowi”.

OSZMIAŃSKA

— 134 tys. zł. dla biednej działki. Preliminarz Powiatowego Komitetu Pomocy Dzieciom i Młodzieży w Oszmianie na rok 1939 wykazuje sumę zł 104.575. Akcją dożywiania objęte zostały wszystkie szkoły, ochronki i dziecińce na obszarze powiatu.

Preliminarz poza akcją dożywiania przewiduje także zakup dla biednej działki obuwia i ubrania na sumę zł 30.000, jak również prowadzenie akcji higienicznej i pomocy szkolnej.

— Ukaraní administracyjnie. Starosta powiatowy oszmiński w trybie postępowania karno-administracyjnego ukarał w dn. 21 bm. Jana Kropę, Emilią Sobolą, Jana Polaka, Wiktora Surudę, Feliksa Stanulę i Antoniego Kielewicza, m-ców gm. dziewięnińskiej, po 1 mies. aresztu bezwzględnie za niestawienie się do wykonania wyznaczonych im prac z tytułu zastępczego powszechnego obowiązku wojskowego.

Ponadto ukarano 15 osób aresztem bezwzględnym od 3 do 7 tygodni za zakłócenie spokoju publicznego.

— W ślad za Słobódką. W Słobódce, w pow. oszmińskim, w obecności starosty powiatowego i miejscowych władz odbyło się uroczyste wręczenie dla świetlicy w Słobódce przez delegata Wileńskiej Rozgłośni Polskiego Radia pięknego odbiornika radiowego dla tej wsi, jako daru za zajęcie pierwszego miejsca w Polsce w całkowitym radiolizowaniu wsi. Dar ten został ufundowany przez Społeczno-Regionalny Komitet Radiofonizacji Kraju.

Należy podkreślić, że inne wsie w pow. oszmińskim również osiągnęły wysoki poziom radiofonizacji, a mianowicie wsie: Czuchny, Medryki i Polanki osiągnęły już 75% radiofonizacji, a kilkanaście innych osiedli osiągnęło już 50%.

DZISIEŃSKA

— Zjazd gospodarzy. W Głębokiem odbył się zjazd gospodarzy przedstawicieli Spółdzielni Kredytowych z terenów pow. dziśnieńskiego i postawskiego, na który przybyło ponad 50 osób. Obradami kierował dyr. Kukuciński ze Związku Rewizyjnego w Wilna, który m. in. omówił ogólną charakterystykę spółdzielni zrzeszonych w Związku Okręgowym w Wilnie. Celem tego zjazdu było zapoznanie się ze stanem finansowym Kas Stefłycka i możliwościami rozwoju tych kas oraz uzgodnienia spraw organizacyjnych. Nadto na zjeździe byli obecni przedstawiciele Centralnej Kasy Spółek Zarobkowych i Państwowego B-ku Rolnego w Wilnie.

— Poświęcenie kaplicy w Hornowie. W Hornowie, gm. hołubińskiej, nad samą granicą sowiecką, odbyło się uroczyste poświęcenie kaplicy. Aktu poświęcenia dokonał dziekan głębocki ks. Antoni Zienkiewicz w obecności przedstawicieli władz owylnych, wojskowych i zgromadzonej ludności.

Kaplica w Hornowie została wybudowana przy wybitnym poparciu KOP-u, po mocy finansowej Powiatowego Związku Komunalnego w Głębokiem i z ofiar miejscowego społeczeństwa. Kaplica ta, wzniesiona obok zbudowanej przez KOP w latach ubiegłych szkoły powszechnej, świadczy chlubnie o działalności KOP-u na wschodnich rubieżach Rzeczypospolitej Polskiej w kierunku ugruntowania polegi państwa polskiego.

— 1.000 zł grzywny za nieprawny wyrąb lasu. Starosta powiatowy w Głębokiem ukarał w trybie administracyjnym Stefana Poraj-Grobelnego za dokonanie nieprawego wyrąbu lasu na karę grzywny w kwocie zł. 1.000 z zamianą w razie nieściągalności na 4 tygodnie aresztu przy równoczesnej kontiskacie nieprawnie ściętego drzewa.

RADIO

PIĄTEK, dnia 25 listopada 1938 roku

6.57 Pieśń poranna. 7.00 Dziennik poranny. 7.15 Muzyka z płyt. 8.00 Audycja dla szkół. 8.10 Program na dzisiaj. 8.15 Muzyka popularna. 8.50 Czytanka wiejskie: Podróż Guliwera. 9.00 Przerwa. 11.00 Audycja dla szkół. 11.25 Intermezza i serenady. 11.57 Sygnał czasu i hejnał. 12.03 Audycja południowa. 13.00 Wiadomości z miasta i prowincji. 13.05 Utlubione opery: „Don Juan” Mozarta w opr. Stanisławy Harasowskiej. 13.30 Koncert popularny. 14.00 Przerwa. 15.00 1) Rozwiązanie zagadki dźwiękowej z dn. 21.X.38; 2) „Wulkan” — reportaż dla młodzieży. 15.25 Poradnik sportowy. 15.35 Muzyka obiadowa. 16.00 Dziennik popołudniowy. 16.05 Wiadomości gospodarcze. 16.15 Rozmowa z chorymi. 16.30 Muzyka klasyczna. 16.55 Starzy i młodzi — felieton. 17.10 Popularna muzyka fortepianowa. 17.45 Audycja dla wsi: 1) „O paszach wreszczych” — pog. inż. R. Wętkowicza; 2) Poradnik rolniczy — prow. A. Przegaliński; 3) Na nutę ludową; 4) Gliniane nogi obczyzna — pog. W. Siła-Nowickiego. 18.25 Wycieczki i spacer — prowadzi E. Piotrowicz. 18.30 „Wypędzenie okupantów z Krakowa w listopadzie 1918 r.” — fragment z książki: M. Rusinka p. t. „Burza nad brukiem”. 18.55 Koncert rozrywkowy. 20.35 Audycje informacyjne. 21.00 „Temperamenty” — powieść mówiona. 21.15 Koncert symfoniczny z Filharmonii Warsz. 22.30 Poezja wieka złotego. 22.45 Muzyka z płyt. 22.55 Rezerwa programowa. 23.00 Ostatnie wiadomości i komunikaty. 23.05 Zakończenie programu.

SOBOTA, dnia 26 listopada 1938 r.

6.57 Pieśń poranna. 7.00 Dziennik poranny. 7.15 Muzyka z płyt. 8.00 Audycja dla szkół. 8.10 Program na dzisiaj. 8.15 Muzyka popularna. 8.50 Czytanka wiejskie: „Podróż Guliwera” — dokończenie. 9.00—11.00 Przerwa. 11.00 Audycja dla szkół. 11.25 Mniej znane operetki. 11.57 Sygnał czasu i hejnał. 12.03 Audycja południowa. 13.00 życzeń dla dzieci wiejskich w opr. Hali. 13.35 Koncert solistów. 13.50 Rozmowa o sztuce węgierskiej przeprowadził Tibor Csorba i Czesław Wierusz-Kowalski. — 14.00—15.00 Przerwa. 15.00 Teatr Wyobraźni dla dzieci: „Jak Wojtuś czarownikiem został”. 15.30 Muzyka obiadowa. 16.00 Dziennik popołudniowy. 16.05 Wiadomości gospodarcze. 16.15 Kronika literacka. 16.30 Koncert solistów. Wyk.: Stefania Grabowska — sopran i Irena Niemczewska — fortepian. 16.55 Pogadanka sportowa. 17.05 Państwo komórek przy pracy — pog. 17.15 Koncert kameralny. 17.55 Audycja KKO. 18.00 Wileńskie wiadomości sportowe. — 17.05 Sobótka speakera — zapowiadają Lech Beynar. 18.30 Audycja dla Polaków za granicą. 19.15—19.20 Przerwa. 19.20 Kapela ludowa. Transmisja do Berlina i Frankfurtu. 20.00 Muzyka lekka. 20.35 Audycje informacyjne. 21.00 Potanczmy. 22.05 Godzina niespodzianek. 22.55 Rezerwa programowa. 23.00 Ostatnie wiadomości i komunikaty

HOTEL
„ST. GEORGES”
W WILNIE
Pierwszorzędny — Ceny przystępne
Telefony w pokojach

W rocznicę powstania listopadowego

W związku z przypadającą na dzień 29 i 30 listopada rocznicą powstania listopadowego w oddziałach wojskowych garnizonu wileńskiego odbędą się okolicznościowe odczyty i pogadanki.

Istnieje również projekt zorganizowania podobnych pogadanek i odczytów i dla młodzieży szkolnej.

Zmiana rozkładu jazdy na 4-tej linii autobusowej

OD 27.XI. 1938 r. zostaje zmieniony rozkład jazdy na linii autobusowej 4 w dniu świątecznym, a mianowicie:
Odczady z pl. Orzeszkowej do Jerolimki o godz. 9.30, 14.30, 20 i 21.
Odczady z Jerolimki o godz. 10.00, 15.00, 20.30, 21.30.

Rozkład w dniu powszednie pozostaje dotychczasowy.

Próby sygnałów alarmowych w fabrykach

W dniu 24 bm. odbyły się próby sygnałów alarmowych w poszczególnych zakładach przemysłowych m. Wilna. Stysane zatem syreny w godzinach rannych pozostały w związku z tą próbą.

1837 zł.

Na pomoc Rodakom za Oligą na listy ofiar, przesłane przez Przystosowanie Wojskowe Kobiet do Obrony Kraju, Koło Wileńskie, zebrano dotychczas — zł 1.837.

Suma powyższa została przekazana bezpośrednio do PKO na konto czekowe Komitetu Walki o Śląsk za Oligą.

Hotel EUROPEJSKI
W WILNIE
Pierwszorzędny — Ceny przystępne
Telefony w pokojach. Winda osobowa

Kurjer Sportowy

Bokserzy „Elektritu” wybierają się do Inowrocławia

Po wspaniałym zwycięstwie bokserów „Elektritu” nad zespołem IKP z Łodzi wilanianie wybierają się obecnie do Inowrocławia na mecz z miejscową Gopliną.

Spotkanie odbędzie się 4 grudnia. Dal szy mecz o drużynowe mistrzostwo Polski zapowiada się interesująco chociażby z tego względu, że szanse obu drużyn są mniej więcej równe.

Bokserzy Makabi z Warszawy chcą walczyć z Wilnem

Doskonała drużyna bokserska Makabi Warszawskiej przysłała do Wilna ofertę rozegrania meczu towarzyskiego w Warszawie względnie w Wilnie. Makabi proponuje, żeby mecz odbył się w grudniu. Decyzja jeszcze nie zapadła. Trzeba przypuszczać, że wilanianie z propozycji tej skorzystają.

Turniej bokserski w Królewcu

W pierwszym dniu Bożego Narodzenia odbędzie się w Królewcu mecz bokserski zawodowców pomiędzy Amerykaninem Steve Dudas i Niemcem Walnerem.

Poza tym program wieczoru przewiduje: mecz o mistrzostwo Niemiec w wadze koguciej pomiędzy Weissem z Wiednia, a Schäferem z Dortmundu oraz spotkanie międzynarodowe: Besselman (Niemcy) — Rochni (Włochy), Kreitz (Niemcy) — Pelrescu (Rumunia), Witt (Niemcy) — Anderson (Szwecja).

Co robią nieściarze WKS Śmigły

Silna w swoim czasie sekcja bokserska WKS Śmigły w tym sezonie nie wykazuje prawie żadnej inicjatywy. Bokserzy WKS Śmigły mają za sobą wiele sukcesów, a w szeregach swoich mają kilku niezłych pięściarzy. Warło więc pomyśleć o zorganizowaniu jakiejś imprezy.

Hokeiści Stanów Zjedn. w Europie

Reprezentacja Stanów Zjednoczonych w hokeju lodowym przybędzie do Europy w ostatnim tygodniu grudnia br. i przed mistrzostwami świata (lutego) rozegra szereg towarzyskich spotkań w krajach europejskich:

Terminarz drużyny angielskiej przedstawia się jak następuje:
24 grudnia — 10.1. 39 — 10 meczów w Anglii.

11.1 — 1.11 — dziesięć meczów na kontynencie europejskim, w Amsterdamie, adze, Brukseli, Düsseldorfie, Paryżu, Davos, Arose, St. Moritz, Bernie i Mediolanie.

Po zakończeniu mistrzostw świata, począwszy od 14 lutego, hokeiści amerykańscy rozegrają jeszcze kilkanaście spotkań w Europie.

Sport w kilku wierszach

Na początku roku przyszłego odbyć ma się w Kopenhadze między państwowy amatorski czwórmech bokserski pomiędzy pełnymi reprezentacjami Anglii, Szwecji i Niemiec.

Włoski Związek Szermierczy, organizator szermierczych mistrzostw świata w roku 1939, zorganizuje zawody te w czasie od 21 sierpnia do 14 września 1939 r. w Meranie. Dokładny terminarz mistrzostw jest następujący:

31 sierpnia — międzynarodowy kongres szermierczy;
1—4 września — turniej fioletowy państw, indywidualny i drużynowy;
6—9 września — turniej fioletowy państw oraz spada indywidualna i drużynowa państw;
11—14 września — szabla indywidualna i drużynowa.

Pod Nowym Jorkiem odbył się bieg na przełaj na dystansie, 9,6 km o mistrzostwo Stanów Zjednoczonych.

Tytuł mistrzowski zdobył znany olimpijczyk Joe Mac Cluskey w czasie 30:32 min.

Drugie miejsce zajął James Rafferty w czasie o dwie sekundy gorzej.

Włoski Związek Kolarski projektuje zorganizować w roku przyszłym kolarski wyścig szosowy na trasie Rzym—Berlin.

Projekt ten powziął został z zamiarem pogłębienia stosunków sportowych włosko-niemieckich, a przy tym pewną

Piłkarze WKS Śmigły nie będą trenera z Wiednia

Kierownictwo WKS Śmigły postanowiło dołożyć wszelkich starań, by wejść w roku przyszłym do Ligi. W tym celu sprowadzony ma być do Wilna trener z Wiednia, który pracować będzie nad podniesieniem poziomu sportowego graczy WKS Śmigły.

Przyjazd do Wilna zagranicznego trenera budzi w kołach piłkarskich zainteresowanie i nie ulega najmniejszej wątpliwości, że zyska on posłuch wśród naszych graczy.

Obecny trener WKS Śmigły p. Seli zaangażowany został na stałe do PZPN. Umowa z p. Sellem wygasa 1 grudnia.

Ważniejsze terminy narciarskie

Jak wiadomo, na niedawnej przedmowej konferencji programowej Pol. Zw. Narciarskiego ustalono terminarz imprez sportowych i turystycznych na nadchodzący sezon zimowy.

Notujemy terminy ważniejszych imprez:

a) na terenie Karpat zachodnich, Tatry i u ich podnóża:

1—6 stycznia w Krynicy międzynarodowy turniej hokejowy o mistrzostwo Krynicy,

4—6 stycznia w Zakopanem międzynarodowe zawody łyżwiarzów o mistrzostwo Zakopanego,

4—6 na Bukowinie tatrzańskiej międzyklubowe zawody narciarskie z okazji jubileuszu 15-lecia sekcji narciarskiej AZS — Warszawa,

6—8 stycznia w Wiśle jubileuszowe zawody narciarskie Śląskiego KN.,

8—28 lutego wyścigi konne z totalizatorem w Zakopanem,

10—14 w Krynicy międzynarodowy turniej hokejowy AZS,

21—22 stycznia w Krynicy saneczkarzkie mistrzostwa Krynicy,

29 stycznia na Stożku bieg zjazdowy o mistrzostwo Śląskiego PZS,

2—5 lutego w Krynicy międzynarodowe akademickie zawody narciarskie,

4—6 lutego w Zakopanem mistrzostwa Europy w jeździe figurowej,

11—21 lutego w Krynicy saneczkarzkie mistrzostwa Polski,

11—19 lutego w Zakopanem narciarskie mistrzostwa świata FIS,

b) na terenie Karpat wschodnich i Małopolski wschodniej:

21—22 stycznia w Bruchowiczach narciarskie mistrzostwa okręgu lwowskiego,

26 stycznia w Orowie narciarskie zawody między miastowe, Borysław—Drohobycz—Sambor,

1—2 lutego w Drohobyczu narciarskie zawody międzyuczelniane,

5—6 lutego w Morystawiu zawody narciarskie młodzieży szkół średnich.

W końcu lutego (termin ostatecznie nieustalony) — marsz narciarski huculskim szlakiem II Brygady Legionów.

rolę odegrała niechęć Włochów do uczestniczenia w przyszłorocznym międzynarodowym wyścigu „dokoła Francji”.

Międzynarodowa Unia Bokserska pozabawiła tytułu mistrza Europy w wadze koguciej Rumuna Aurel Toma ze względu na to, że pięściarz rumuński nie rozegrał w oznaczonym mu czasie meczu z Sangchii li w obronie tytułu.

Słowacki Związek Piłki Nożnej zamierza zorganizować ten sport na nowych podstawach. Prawdopodobnie zniesione zostanie zawodowstwo w słowackiej piłce nożnej.

Sprawa powyższa załatwiona zostanie definitywnie na posiedzeniu słowackiego Związku Piłki Nożnej, jakie odbędzie się w nadchodzącą niedzielę.

Do „Kurjera Wileńskiego”
**NEKROLOGI,
OGŁOSZENIA
i WSZELKIE KOMUNIKATY**
po cenach **bardzo tanich** i na warunkach **spec. ulgowych** przyjmuje
**Biuro Ogłoszeń
Stefana Grabowskiego**
w Wilnie, **Garbarska 1**, tel. 82
Kosztyorysy na żądanie.

TEATR I MUZYKA

TEATR MIEJSKI NA POHULANCE

— „Subretka” w Teatrze Miejskim! Dziś, w piątek dnia 25 listopada o godz. 20 powtórzenie świetnej komedii Devala „Subretka” w reżyserii Ziemowita Karpińskiego. —
— **Jutro**, w sobotę dn. 26 bm. o godz. 20 „Galazka rozmarynu”.

— „Mariella” na popołudniowe niedzielnej. W niedzielę dnia 27 bm. o godz. 16 przedstawienie popołudniowe wypełni cie sząca się dużym powodzeniem, sztuka Keith Winter „Mariella” w reżyserii dyr. Kielanowskiego. Ceny popularne.

— Calderon najbliższą premierą Teatru Miejskiego. Najbliższą premierą Teatru Miejskiego na Pohulance będzie komedia Carle rona de La Barca pt. „Sędzia z Zalamei”, w pięknym poetyckim przekładzie Edwarda Porębowicza. Przygotowuje reżysero dyr. Kielanowski.

TEATR MUZYCZNY „LUTNIA”

— Dziś z powodu próby generalnej jut trzejście „Adrienne” teatr nieczynny.

— **Jutrzejša premiera „Adrienne”** w „Lutni”. Pragnąc zapoznać publiczność wileńską z nowościami repertuaru, Teatr Mu zyczny „Lutnia” realizuje najbardziej fra pujące widowisko, grane na największych scenach zagranicznych „Adrienne”, osnute na dzie dzie Scriba’a, z muzyką Waltera Goetza w polskiej wersji Jerzego Waldena. Rola tytułowa daje wielkie pole do popisu J. Kulczyckiej. Poza tem w roli księżnej Kurlandii wystąpi B. Halmirska, w rolach głównych ukażą się: W. Szczawiński (August Moony), W. Rychter (Maurvey Saski), K. Wyrwicz Wichrowski (Fleury), Detkow ski (Kaysersling), Chorzewski (Iwan Popowicz) i inni. Akcja toczy się na dworze księżnej w Mitawie oraz na dworze Augusta w Dreźnie. Reżyseria W. Rychtera. Kierownictwo muzyczne spoczywa w rękach M. Kochanowskiego. Nowa wystawa E. Grajew skiego.

Zespół baletowy pod kierownictwem J. Ciesielskiego z udziałem M. Martówny wy kona efektywną scenę baletową „Bał Dworski”.

Popołudniówka niedzielna w „Lutni”. — W niedzielę najbliższą na przedstawieniu popołudniowym ukaże się ogólnie lubiana operetka Jarno „Kryśka Leńleżanka” w obsadzie premierowej z J. Kulczycką na czele.

— **„Ogniem i mieczem”**. Teatr dla dzie ci, zachęcony powodzeniem jakie towarzyszy przedstawieniom „Ogniem i mieczem” daje to widowisko w niedzielę o g. 12.15.

— **Imre Ungar**, genialny ociemniały pianista wystąpi w dn. 29 bm. w sali b. Konserwatorium. Bilety sprzedaje „Filharmonia”, Wielka Nr 8.

Giełda zbożowo-towarowa i Iniarska w Wilnie

z dnia 24 listopada 1938 r.

Ceny za towar średniej handlowej jakości, za 100 kg. parytet Wilno, przy normalnej taryfie przewozowej (1er za 1000 kg f-co wag. st. zał.) Ziemiopłody — w ładunkach wagonowych, mąka i otręby — w mniejszych ilościach. W złotych:

Żyto I stand.	696 g/l	14.25	14.75
„ II	670	14.—	14.25
Żenonka I	748	19.—	19.50
„ II	726	18.50	19.—
Jeźmień I	678/673 (kas.)	—	—
„ II	649	14.25	14.75
„ III	620,5 (past.)	13.75	14.25
Owies I	468	15.50	16.—
„ II	445	—	—
Gryka	630	16.—	15.50
„	610	15.50	16.—
Mąka żytnia gat. I 0—50%		29.—	29.50
„ „ „ I 0—55%		27.—	27.50
„ „ „ II 50—65%		—	—
„ „ „ różowa do 95%		20.—	21.—
Mąka pszen. gat. I 0—50%		37.—	38.—
„ „ „ I-A 0—65%		35.50	36.50
„ „ „ II 35—65%		30.25	31.—
„ „ „ II-A 50—65%		—	—
„ „ „ III 65—70%		18.75	19.25
„ „ „ pastewna		15.—	16.—
„ „ „ ziemniaczana „Superior”		33.50	34.—
„ „ „ „Prima”		32.00	33.—
Otręby żytnie przem. stand.		9.25	9.75
Otręby pszen. sred. przem. stand.		9.75	10.25
Wyka		17.—	18.—
Łubin niebieski		8.75	9.25
Siemień lniane b. 90% f-co w. s. 7.		45.—	45.50
Len trzepany Wolożyn		1560.—	1600.—
„ „ „ Horodziej		1860.—	1900.—
„ „ „ Traby		1540.—	1580.—
„ „ „ Młory		13.0.—	1350.—
Len czesany Horodziej		2130.—	2170.—
Kądzień horodziejska		1560.—	1600.—
Targaniec Wolożyn		650.—	690.—
„ „ „ Moczony		820.—	860.—

Obwieszczenie O LICYTACJI RUCHOMOŚCI

Komornik Sądu Grodzkiego w Postawach Stanisław Widawski, mający kancelarię w Postawach przy ul. Pierackiego Nr. 26 na podstawie art. 602 KPC podaje do publicznej wiadomości, że dnia 3 grudnia 1938 r. o godz. 10 w Polowiu, gm. woropajewskiej, pow. postawskiego, odbędzie się licytacja ruchomości, należących do firmy „Dykta-Belmont”, składających się z zabudowań na rozbiórke, oraz urządzenia fabryki dykty, oszacowanych na łączną sumę zł. 76.000.

Ruchomości można oglądać w dniu licytacji w miejscu i czasie wyżej oznaczonym. Dnia 19 listopada 1938 r.

Komornik: Widawski.

LEKARZE

DR MED. JANINA

Piotrowicz Jurdzenkowa
ordynator szpitala Sawicz.
Choroby skórne, weneryczne i kobiece
ul. Jagiellońska 16 m. 6, tel. 18.66.
Przyjmuje od 5 do 7 wiecz.

DOKTOR MED.

Zygmunt Kudrewicz
choroby weneryczne, skórne, moczopłciowe
ul. Zamkowa 15, tel. 19.60. Przyjmuje w godz.
od 8—1 i od 3—

DOKTOR

Zeldowicz

Choroby skórne, weneryczne, syfilis, narządów moczowych od godz. 9—11—5—8 w.
powrócił

DOKTOR

Zeldowiczowa

Choroby kołiece, skórne, weneryczne, narządów moczowych od godz. 12—2 i 4—7, ul. Wileńska Nr 28 m. 3, tel. 977.

DOKTOR

Blumowicz

choroby weneryczne, skórne i moczopłciowe
ul. Wielka 21, tel. 921. Przyjmuje od godz.
9—13 i 3—8.

AKUSZERKI

AKUSZERKA

Maria Laknerowa

przyjmuje od godz. 9 rano do godz. 7 wiecz.
— ul. Jakuba Jasińskiego 1a—?, róg ul.
3-go Maja obok Sądu.

AKUSZERKA

Smiałowska

oraz Gabinet Kosmetyczny, omdładzanie cery, usuwanie zmarszczek, wągrows, piegów, brodawek, łupieżu, usuwanie tłuszczu z błęd i brzucha, kremy odmłdzające, wenny elektryczne, elektryzacja. Ceny przystępne. Porady bezpłatne. Wielka 4—1.

AKUSZERKA

M. Brzezina

maeaz leczniczy i elektryzacja. Ul. Grodzka Nr 27 (Zwierzyniec)

CASINO

Dziś Najaktualniejszy film doby obecnej

Przysługa w Szanghaju

W rol. głównych: **DOLORES del RIO i GEORGE SANDERS**
Oryginalne sceny nalołu bombowców na bezbronne miasto. Kto dostarcza broń stronom wojującym?
Nadprogram DODATKI. Początek o godz. 4.

HELIOS

Tytan sceny **LUDWIK SOLSKI** w arcyfilmie

Złota seria polska. **„GENIUSZ SCENY”**

W rol. gł. asy sceny i ekranu: Barszczewska, Engelówna, Kajzerówna, Węgrzyn, Stępowski i inni. Film, który każdego wzruszy, każdego rozśmieszy da niezatarte wspomnienia artystyczne. Nadprogram: **Atrakcje i aktualności.**

PAN

Dziś. Najnowszy sukces

Deanna DURBIN

„PODLOTOK”

Chrześcijańskie kino
SWIAŁOWID

POLA NEGRI w swom najnowszym i najweselszym filmie

TANGO NOTTURNO

Początki seansów o godz. 4-ej, i w niedziele i święta od godz. 1-ej

KINO

Rodziny Kolejowej Dziś Najpiękniejsza para **Jeannette Macdonald i Nelson Eddy**
w najpiękniejszym filmie

ZNICZ „GDY KWITNĄ BZY”

Wiwulskiego 2 Nadprogram: DODATKI. Pocz. seans. codz. o g. 4, w święta o 2 p.p

OGNIKO

Dziś tryskająca niefrazobliwym humorem

po'ska komedia muzyczna p. t.

„Każdemu wolno kochać”

W rol. głównych: **Dymśa, Maszyński, Lawiński, Zimińska, Zielińska i Inol**
Nadprogram: UROZMAICONE DODATKI. Pocz. seans. o 4-ej, w niedz. i św. o 2-ej

REDAKCJA i ADMINISTRACJA

Konto P.K.O. 700.312. Konto rozrach. 1, Wilno 1
Centrala. Wilno, ul. Biskupa Bandurskiego 4
Redakcja: tel. 79. Godziny przyjęć 1—3 po południu
Administracja: tel. 99—czynna od godz. 9.30—15.30
Drukarnia: tel. 3-40. Redakcja rękopisów nie zwraca.

Oddziały: Nowogródek, Bazylińska 35, tel. 169;
Lida, ul. Zamkowa 4/7, tel. 73; Baranowice,
Wileńska 42, tel. 96; Brześć n/B., ul. Pierackiego 19, tel. 224; Pińsk, Dominikańska 40.

Przedstawiciele: Kleck, Nieśwież, Stomil,
Stołpce, Szuczyn, Wolożyn, Wilejka, Grodno—3 Maja 6, Suwałki—Emili Plater 44,
Równe—3 Maja 13, Wołkowysk—Brzeska 9/1

CENA PRENUMERATY

miesięcznie: z odnośnieniem do domu w kraju —3 zł., za granicą 6 zł., z odbiorem w administracji zł. 2.50, na wsi, w miejscowościach, gdzie nie ma urzędu pocztowego ani agencji zł. 2.50

CENY OGŁOSZEŃ: Za wiersz milimetr, przed tekstem 75 gr., w tekście 60 gr., za tekstem 30 gr, drobne 10 gr za wyraz. Najniższe ogłoszenie drobne liczymy za 10 słów. Wyrazy tłustym drukiem liczymy podwójnie. Zastrzeżeń miejsca dla „drobnych” nie przyjmujemy. Przydział ogłoszeń do odpowiednich rubryk zależy jest tylko od Administracji. Kronika redakc. i komunikaty 60 gr za wiersz jednosłupkowy. Do tych cen dolicza się za ogłoszenia cyfrowe tabelarycznie 50%. Układ ogłoszeń w tekście 5-linowy, za tekstem 10-linowy. Za treść ogłoszeń i rubrykę „nadestane” redakcja nie odpowiada. Administracja zastrzega sobie prawo zmiany terminu druku ogłoszeń i nie przyjmuje zastrzeżeń. Ogłoszenia są przyjmowane w godz. 9.30—16.30 i 17—20.